

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

משאלה

תשרי של סתיו התרפק בחום.
כמבקש מנוח, כמבקש לחלום,
עלי שלכת מטיילים על מדרכת
זזים שמאלה וימינה מבלי כח 'ללכת'.

פשוטים העלים טיולם כה עצוב.
היביא עימו חשון גשמי ברכה?
היביא עימו חשון בשורות לטוב,
וכנרת התתרונו לה שוב ושוב?

ותשרי של סתיו הימצא מנוח
ובשנה הבאה האלינו שוב ישוב?

ירוחם כהן

עלון מס' 1552, ערה"ש תשפ"א, 18/9/2020
"שיפה ושונה תהא השנה אשר מתחילה לה היום..."
שנה טובה ובריאה לכל בית אשדות!

ואלה נולדו לנו בתש"פ

ליאו - בן לענבר ויונת חנקיס
בר - בן לתמר ואיל בן דוד
אורי - בן למיקה שיפר
יצר - בן לשיר וצמרי מנטל
נרי - בן לענבל וצמית רל
יהלי - בן לנופר ולירון שמחה
צילי - בן לאבלין ולבינו יוסוב
סופיה - בת לאורן ואלעד סמחה
אדם - בן לדנה וארד בן דוד
יובל - בן לאורן כולק ולבי אולן

.n6

כל ילד הוא שיר להוריו מתנה ,
כל ילד הוא שיר שהקב"ה ברא ,
אך הוא טרם הכיר חוקי הלחנה .
אות אחר אות, ותו אחר תו
נעזור לו לבנות את ניגון חייו .
שידע לכוון את צליל מיתריו
שישכיל לנגן את מיטב לחניו .
כל ילד הוא שיר להוריו מתנה ,
אם נדע להאיר את דרכו נכונה ."

מירי רן בירן

פתיח

ברכות למזכירת אשדות הנכנסת **עינת אפשטיין** משער הגולן שמחליפה את **יונתן אלתר**, מי שניהן הכי הרבה השנים כמזכיר אשדות (קצת פחות מביבי...) ובפעם האחרונה עשה זאת כדי "להציל את המולדת" ממזכיר חיצוני שאילו נבחר, היה מפר את האיזון העדין בין מנהלים חברים לשכירים. כניסתה של עינת לתפקיד קוטעת רצף של 35 שנים בהן לא היה באשדות מזכיר ממין נקבה (האחרונה היתה חגית גור שמסרה את המקל ליונתן ב-1985). מעניין שדווקא תפקידים 'גבריים' לכאורה כמו מנהל עיסקי, אוישו בידי נשים (תמי, עליזה, עמית) ובהצלחה יתרה. עינת (שהצהירה שמתכוונת להוביל באשדות תהליכי עומק) זכתה לרוב קולות מכריע פרט לנמנע אחד, זאת למרות שנשמעו טענות בנוגע לדרך הבחירה. כעת לא נותר לה ולנו לקוות למשב רוח רענן בשלהי הקיץ הבלתי נגמר.

כקורא נאמן של עלון שער הגולן, אני נחשף לתוצאות קלפי המתפרסמות בביטאון הרשמי של הקיבוץ בלי צנזורה ועיגול פינות. כך נהוג שם מקדמת דנא, בעוד אצלנו 'מסתפקים' באמירות מעורפלות כמו 'ברוב קולות מכריע' וכו'. קיבוצים שכנים, שקיפות שונה.

ראש השנה היא הזדמנות לברך, להתברך ולקוות לשנה טובה יותר בכל המובנים. אז בואו ניחל כולנו, שמשבר הקורונה יעלם במהלך השנה או לכל הפחות יצר את מימדיו וסכנותיו למינימום, ושנזכה לעוד חורף שופע מים וזרימות ולכלכלה משגשגת.
כל שנבקש לו יהי...

שנה טובה

אבנרון

כל סוף הוא רק התחלה

יונתן מזכיר הקיבוץ עם סיום התפקיד

מכולת האשפה וסככת הבננות ולשם כך, על פי התב"ע, תוזז גדר הישוב בפינה הדרום מזרחית, מזרחה ותתיישר עם גדר הבאה מאזור בית הספר.

שיוך דירות בעזרתו המשמעותית של **ניב ליש**, הפרוייקטור לשיוך דירות, 95% מחברי אשדות חתמו על הסכם עם הקיבוץ לשיוך הדירות שלהם. גם עם 95% מהיורשים הגענו להסדר, כספי או דירתי. עכשיו אנחנו עומדים בפני חתימת כל בית אב עם רמ"י על המגרש עליו עומד הבית. גם כאן מוביל את המהלך המורכב ניב ליש. לפני שבועיים התחלנו במפגשים עם דיירי כל בית בנפרד (כ-40 בתים) להסבר הנושא ולחתימת הפנייה לרמ"י לשיוך המגרש. בעניין הזה "עוד הדרך רב".

לצורך שיוך המגרשים, שורטטה תב"ע חדשה לאשדות שחילקה מחדש את המגרשים לחברים. לאחר עבודה סזיפית של **ניב ליש**, **השבוע** נחתמה התב"ע והונחה על שולחני.

כידוע, אוכלוסיית חברי הקיבוץ, שעמדתי בראשה, מהווה שלישי מאוכלוסיית הישוב ובנוסף ל"מועצת הקיבוץ", יש באשדות יעקב, עוד שני גופים ניהוליים: "ועד מנהל אגודה קהילתית" המחזיק את תיקי החינוך, התרבות, התקשורת (עלון, קהילנט) והבריכה ו"ועד מקומי" המחזיק את תיקי הבטחון והחצר (נוי, תאורת רחוב, מגרשי משחקים, כבישים ומדרכות, אשפה ומחזור), השינוי הזה קרה קצת לפני שנכנסתי לתפקיד ובמהלכו עסקתי ביחד עם מנהל הקהילה **גלעד גורן**, והיו"ר ניב ליש והנהלות הגופים האלה בתאום ניהול הישוב ובשיתופי פעולה. נראה לי שתודות ליחסי העבודה הטובים בינינו התפוגג המתח שהיה בין האגש"ח (אגודה שיתופית חקלאית) לאג"מ (אגודה מוניציפלית) וביחד אנחנו מתקדמים אל פיתוחו של ישוב עוד יותר טוב.

אני מרגיש שהמשימות העיקריות שהצבתי לעצמי בתפקיד – לקראת השלמה. מה

סוף בעמוד הבא

עם סיום שנת תש"פ אני מסיים 3 שנים בתפקיד מזכיר אשדות יעקב איחוד.

עם כניסתי לתפקיד, הצבתי לעצמי לקדם את הקיבוץ ב-3 מטרות שהתחילו קודמי:

קליטה, בניית שכונה, שיוך דירות.

קליטה: את נושא הקליטה התחלתי עם זהר יחיאלי, שעשתה עם דורון רוזנבלום, קודמי בתפקיד, את החריש העמוק בקרקע של ישוב שלא קלט הרבה שנים. את שאר העיבודים עשיתי עם **אדמית פלג** שהייתה הטרקטור שמשך את הכלים השונים שמעבדים את הקרקע לאחר החריש: המשתת, הדיסקוס, המקלטר, המחליק, המעגלה, המתחח והמערג, ויחד, תוך שנה אנחנו שותלים בשטח שעובד באינטנסיביות/קולטים לחברות באשדות איחוד 34 חברים חדשים ואיתם 33 ילדים המהווים גידול של 10% באוכלוסיית האגש"ח.

בניית השכונה, שכונת בור התחמיץ (התחלתי להתאהב בשם הזה, המשמר אתר בקיבוץ), עברה בתחילת תפקידי מהפך גדול, לאחר שהתב"ע עם המרקם הקיבוצי שהוביל קודמי בתפקיד, לא עברה את הועדה המקומית לתכנון. חזרנו לתב"ע המאושרת מ-2011. **אריק ראובני** ליווה באופן רצוף את המהפך הזה ואת תכנון התשתיות של השכונה הזו תוך הפקת לקחים מטעויות שנעשו בשכונה הקודמת (למשל מחסור במדרכות). ומלווה היום יחד עם אלון אורבך, מנהל התשתיות, את פרויקט התשתיות התת-קרקעיות (ביוב, ניקוז, חשמל, מים, תקשורת, כבישים) תוך התגברות על מכשולים פיזיים רבים ולא פחות מכשולים אנושיים (בתקופה של 3 חודשים, התחלף מנהל הפרוייקט, התחלפו, 3 מנהלי עבודה). וכבר אנחנו לקראת תכנון התשתיות בשכונות הרפת והלול עם רשימת בנים ובנות (והוריהם) שכבר מפנטזים על בניית בית בשכונות האלו ומחכים שתיפתח ההרשמה.

לקראת תכנון התשתיות ברפת ובלול מתקיים עיסוק דחוף בבניית "**מרכז לוגיסטי לענפי החקלאות**" שהסככות שלהם, המחסנים והמשרדים שלהם פזורים על פני שטח השכונות האלה. המרכז הלוגיסטי ייבנה בפינה הדרום מזרחית של הקיבוץ באזור

ראש השנה תשפ"א

כל סוף הוא רק התחלה - סוף

אם בתש"פ היינו עסוקים רק באיך לא להדביק ואיך לא להידבק, הרי שתשפ"א תעודד אותנו להדביק את העולם כולו בטוב. לרצות יותר, לקוות לשאוף".
אמן!

כמו שנכתב בכותרת כל סוף הוא גם התחלה. אני יוצא לנסות לחיות אורח חיים אחר, להיות אזרח קטן בעיר גדולה, רחוק ממשפחתי הקרובה, מהגינה שלי, מדירת החלומות, רחוק מהקיבוץ, רחוק מנוף העמק. מבטיח לשמור על קשר.

שנה טובה! יונתן אלתר

בתחילת ספטמבר 20 החלה לעבוד ולעבור חפיפה המזכירה החדשה – עינת אפשטיין (שער הגולן) שנבחרה באסיפה ב- 18/8/20 עטורת מסכות בחדר האוכל, ובזום מחדרי החברים... מאחלים לעינת הרבה הצלחה, הצלחתך – הצלחתנו, הצלחת אשדות וחבריה!

**מזל טוב!
אנסטס צ'רינבאום
אניסואי הנכד פאט
אנסטס פאט איכא ואודי אק
מזל טוב אכא האספחה!**

שמאפשר לעינת אפשטיין מזכירה המחליפה שלי, לקחת אותן צעד קדימה: המשך קליטה ויש ביקוש, המשך בנייה - כפי שאמרתי בניית שכונות הרפת והלול, המשך שיוך - כפי שאמרתי - שיוך המגרשים.

וכן, בין לבין האבנים הגדולות היו גם אבנים בינוניות ואבנים קטנות (אלו שנכנסות בנעלים וחותרות בבשר) וביחד עם שותפי טיפלנו בהן, ופרקנו אותן לחול רך ונעים.

אהבתי את תפקיד המזכיר, אני מודה לשותפי לאורך השנים, לא אזכיר את כולם אבל מבקש לציין את ענת לוזון, החשבת המקצועית והחרוזה שעשתה עבורי עבודה רבה בתחומי הכלכלה והכספים וייעצה לי גם בנושאים אחרים. לאתי רון המזכירה שיושבת בחזית וידה בכל. לאדמית פלג שעל הקליטה, ליוסי בן פורת שהיה על התשתיות, החשמל והקרקעות, לזהר יחיאלי - שהייתה על הרווחה, לישי יחיאלי - על הכל-בו וחדר האוכל שיש להם משקל משמעותי בחיינו, לשאול אלתר שעזר לי בכל נושא שלא ידעתי כיצד לנהוג בו: נוי, רכב, נדל"ן צרכני, בית קברות, למיכה סוסן שהוריד ממני עניינים מטרידים, לחברי מועצת הקיבוץ שעברו איתי את מהפך תפקיד מועצת הקהילה וסבלו את מוגבלותי בניהול ישיבות.

לשמוליק לשם, היו"ר שליווה אותי שנתיים וליניב ברקן היו"ר שמלווה אותי שנה.

הרבנית ימימה מזרחי כותבת:

"כפי שכולנו יודעים תש"פ הראתה לנו שהדברים שחשבנו עליהם - לא חתומים. תוכניות רבות השתבשו. נאבקנו כל כך על הנשימה. נלחמנו על מכונות הנשימה. ולפעמים, כשנלחמים כך על הנשימה, שוכחים את השאיפה.

וכאן היא מגיעה. אחרי שנה של נשימה טרופה, באה שנת תשפ"א - אותיות ת.ש.א.ף.

אנחנו לא רוצים להתעסק רק בלשרוד - כלכלית, בריאותית, זוגית, הורית. לא רוצים להפוך קטנים, נרגנים, נוקדניים, מפוחדים, לא רק שימור הקיים.

אסיפת קיבוץ, קבלת חברים חדשים

אסיפת קיבוץ - 13/9/20

ערב טוב,

הערב מוצגות לפני האסיפה וחברי הקיבוץ שבע משפחות של בני משק ובני/בנות זוגם המבקשים להתקבל לחברות ולבנות בקיבוץ את ביתן.

אין זה משהו מובן מאליו – ואנחנו, גם כהורים של אחד מהבנים האלה וגם כחברי קיבוץ מאושרים מכך שבנינו בחר, כמונו, לבנות פה את ביתו עם אשתו ובתו, וגם משאר הבנים והבנות שבחרו לגור פה בקיבוץ ליד הוריהם, בני משפחתם וחבריהם.

קיבוץ אשדות יעקב איחוד ידע לאורך כל השנים להתמודד עם השינויים שחלו בתנועה הקיבוצית וזאת תוך כדי שמירה על התנהלות חברית שרואה לפנייה את טובת הקהילה כולה.

אנו מקוים שגם כל החברים החדשים שהתקבלו בשנים האחרונות ואלה המועמדים הערב ידעו לנהל את הקיבוץ בעתיד מתוך תחושת חברות ואחריות כמו בעבר. אשדות יעקב נבנתה באהבה ואנו מקווים שכך יהיה גם בעתיד.

כל שבעת הזוגות וילדיהם יבנו בית בשכונה החדשה שעל התשתיות שלה, באזור המתבן הישן, כבר עומלים ועוד מעט מסיימים.

אני רוצה לברך את כל המועמדים, את המשפחות בקיבוץ ואת הקיבוץ כולו על הצטרפותם לקהילת אשדות איחוד.

יום חם הוא לנו ולקיבוץ כולו!

שנה טובה!

הלן בן-נאים

ואלה שמות:
אורן ואיצר סמחה
שני ורון וטורי
אסף וסיון אלתר
פז וצפיר כהן
ארנון ואילנה בן-נאים
אריאל ואירא פולק
סיון וסקר לאבי

שוב נתחיל מחדש - יניב ברקן

התכופים. בחלק מהעסקים אף הצלחנו למצוא את ההזדמנויות בתוך המשבר – כך לדוגמא הביקוש לתיירות מבית, כמעט חסר תקדים לאור הקרקוע הגורף של האומה, וכך לדוגמא ב"לוג" מצאנו את השווקים שנפתחו בצל הקורונה והצלחנו להגיב מהר ולהיענות לדרישות. בענפים אלו ואחרים קצרה היריעה מלהודות לכל העושים במלאכה והם רבים וטובים.

בנוסף, החודשים האחרונים לימדו אותנו כי בעיתות משבר נבחנת עוצמתה של קהילה. הקורונה הזכירה לנו כי כמו בקלישאת השיר "כולנו רקמה אנושים אחת חיה", וקיים נתיב תלות הקושר בין שלומו ובריאותו של האחד לאחרים. יש קהילות שהאמת הזו מעוררת בהן חרדה ואילו בקהילות אחרות עולה וצומח החוסן החברתי. אני נרגש לגלות עד כמה זכינו לחיות בקהילה מהסוג השני. נהוג בראש השנה לאחל משאלות לב לפרוס השנה שבפתח. אם היו שנים בהן ביקשנו חלומות גבוהים על שגשוג והגשמה עצמית, עושה רושם כי הערב הזה נבקש לעצמנו יסודות טובים של קיום, בריאות, רעות, ואולי אפילו שגרה שלווה ומשעממת לפרקים.

אני רוצה לאחל לבית אשדות יעקב על אנשיו, ענפיו ומוסדותיו שנת התחלות חדשות, מבורכות ומשמחות. כמו שהיטיב לכתוב נתן יונתן

*"מתחילים מחדש. כמה זמן? מה זה רצו?
עם הזמן לפצאים מתבלבל הספירה
עם הכלל אף החולף מקבץ חזרה
עם תיבת הזימרה שרה שוב את שירה"*

יניב ברקן, יו"ר אשדות איחוד

*"שוב נתחיל מחדש, שכולם מתחילים
החורש, האוסף, המסורה, הצלילים
הנופלים עם הרוח, פניני הטלילים
והכל החוזר אל חופיו התלולים"*

(נתן יונתן)

הנה מסתיימת לה שנה, לוח השנה היהודי חוזר לנקודת ההתחלה לאותו מעגל מוכר של חגים מועדים, במחזוריות שמורגשת ומוכרת גם בעונות השנה והטבע הסובב אותנו. גידולי השדה מייחלים כבר לשינוי הטמפרטורות ובוא הגשמים הנראים כל כך רחוקים מאיתנו עכשיו, אך נאמין כי בוא יבואו.

חג סוכות, הוא חג האסיף הקרב, וסימן בעבר את סיום העונה החקלאית, איסוף היבולים האחרונים והכנות לגידולים חדשים שישגשגו בזכות ממטרי החורף המרוויים. יש משהו מנחם בסדר הזה, עוגן מוכר בתוך עולם מלא אי ודאות שסובב אותנו בימים אלו. כי לא רק מחזורי הגידול חוזרים על עצמם אלא גם האתגר הגדול הניצב לפתחינו ונקרא "קורונה" חוזר לסיבוב נוסף עם הרבה סימני שאלה ואי וודאות בתחומים רבים - כלכליים, חינוכיים, משפחתיים, אישיים ועוד.

ענפי הקיבוץ העסקיים והשירותיים נדרשו ונדרשים לגמישות, יוזמה ומחויבות אישית על מנת להתאים עצמם למגבלות ולשינויים

ראש השנה תשפ"א בעסקים

מטעים

הולך ומתגבש צוות מדהים ויוצא דופן בנוף הישראלי. חבורת צעירים שעסוקה בלעשות חקלאות אמיתית, **אורן ראובני, גל מלמוד, ארנון בן נאים, יונתן חינקיס, ושחף שיפר**. חבורה סקרנית וחקרנית, לומדת ומיישמת. כל שנשאר לי, זה לסייע להם לחדד את החושים המסחריים כך שמההשקעה האין סופית שלהם תיצמח גם יחידה כלכלית איתנה.

בחודשים האחרונים אנו בוחנים מהלך משמעותי מאד, של איחוד פעילות המטעים שלנו עם המאוחד. הצוות נרתם ומשתף פעולה עם המהלך באופן מעורר השהות. אנו עושים מאמץ להביא את המהלך להכרעה בקיבוצים כחלק מתקציב 2021.

אבוקדו – אני מקווה שעד ערב החג, קטיף הַזֶּן "דיי" מאחורינו, אנו צופים ליבול מעט גבוה מזה שהיה לנו בשנה שעברה. רמת המחירים הצפויה השנה עדיין לא בהירה מספיק, היצוא מישראל מתחיל בימים אלו והשפעות הקשורות לשינויים שהעולם עובר בחצי השנה האחרונה עדיין לא ברורות. אנו כמובן נסתפק בכך שהמחירים ישארו יציבים כפי שהכרנו אותם.

יחד עם זאת, אנו מזהים בעיות לא זניחות בתוך המטעים שנובעות בעיקרן מקרקעות מאד לא אחידות (מורדות סירין...) הגורמות לחוסר אחידות קיצוני באופן בו קולטת הקרקע את המים. כתוצאה מכך באזורים בהם המים "עומדים", אנו סובלים מתמותה של עצים. הצוות עוסק בנושא בניסיון למצוא את הפתרון המיטיבי.

מנגו – עברנו שנה לא פשוטה במנגו. שבוע החום הקיצוני שנפל עלינו בחודש מאי, גרם לאובדן של 75% מהפרי שהיה על העצים. אנו צפויים לקבל פיצוי מקרן נזקי טבע וביחד עם הפרי שהצלחנו למכור נקווה שהשנה תסתיים באיזון.

קיבלנו החלטה להישאר עם הזנים "שלי" ו"קייט" בלבד, ולאור זאת ביצענו הרכבות על

המשך בעמוד הבא

אנחנו כבר חצי שנה עמוק בתוך אירוע "ענק", ברמה האישית, הקיבוצית, הלאומית והעולמית. לא ברור עדיין כיצד ומתי נצא ממנו, אך אנו נדרשים לשמור על אופטימיות, לטעת תקווה, ולהאמין שגם האירוע הזה יביא איתו צמיחה והתקדמות.

ראש השנה מסמן פתיחה של עונה חדשה בגידולי השדה, סיום עונת הטירוף בתיירות, ומעל הכל, ציפייה חדשה לחורף ולממטרי ברכה.

אם בחג שבועות אוספים את הפירות ומתגאים בהם, בראש השנה כבר אפשר להתבונן על הפירות בראיה כלכלית. מונחים לפנינו סיכומים חצי שנתיים של הפעילות בשנת 2020, סיכומים אלו, חרף הסערה שפקדה את העולם, בהחלט מעידים על החוסן הכלכלי של הקיבוץ, על הבחירה הנכונה בריבוי מקורות פרנסה, כך שגם כשאחד מעט נפגע, ידעו הענפים האחרים לחפות עליו, מגוון מקורות הפרנסה שפיתח הקיבוץ מורגש ומסייע למערכת לצלוח אירועים קשים.

מסיכומי חצי השנה הראשונה, נראה כי חרף הקורונה, התוצאות העסקיות הנן פחות או יותר על פי התקציב שתוכנן, ועל כך בהחלט אפשר להיות גאים.

אני מבקש, בשם החברים חברי ההנהלה ובשמי, להודות לכל מנהלי הענפים, החברים והעובדים בענפים השונים, על המאמץ וההתכוונות, הנחישות והמסירות שביחד עם המקצועיות, מובילים איש איש את התחום שבו הוא פועל למחוזות טובים יותר. התנאים כל שנה נעשים יותר קשים והאתגר גדל. תודה לכם!!!

מצורפת סקירה רוחבית על הנעשה בענפים השונים, תכלה שנה וקללותיה - תחל שנה וברכותיה, שנה טובה לכל בית אשדות יעקב איחוד.

בעסקים - המשך...

שמרנו בשנה זו על הפעילות של מתן שרותי עיבודים למשקים באזור, פעילות שיש בצידה תרומה לרווחיות הענף.

הודים

ענף ההודים נמצא בקשיים גדולים, הביקושים לתוצרת נמצאים במגמת ירידה, כמות העופות המגודלת ברמה הארצית לא מצטמצמת והפועל היוצא הוא הפסדים למרבית החוליות בשרשרת הערך. (הקמעונאי אף פעם לא מפסיד בתמחור המוצר....).

אנחנו עוקבים ומלווים את רפי בן נאים והעבודה שנעשית, פועלים בכמה כיוונים על מנת לנסות ובכל זאת למשוך את התוצאות למעלה ככל שניתן.

השלמנו במהלך הקיץ השקעה, כפי שתיכננו לשנה זו, בסגירת הלולים ויצירת לולים מאווררים באזור אורך. בימי החום של השבועיים הקודמים, ראינו פער גדול ברווחת העופות. אנו מאמינים שהשקעה זו תישא פרי ונמצא את פרוטוקול הגידול המתאים ללול הודים מאוורר שייתן לנו את היתרון על פני המגדלים האחרים ויבטיח יתר יציבות עבורנו.

פטם

גידול הפטם, שמנוהל על ידי שאול אלטר, ענף קטן וסולידי. הענף שסובל ממבנים וציד מיושנים, והעדר השקעות באופן כללי, וזאת כפועל יוצא להחלטות שהתקבלו בעבר על הריסת המבנים לטובת הקמת שכונה חדשה. בתנאים הלא פשוטים האלו, אנו נאבקים להצליח לייצר רווחיות סבירה. תחילת השנה הייתה טובה, ימי החום הכבד עברו בקשיים לא מעטים, אך אנו מקווים שאם בוא הסתיו התוצאות תשתפרנה שוב.

סוף בעמוד הבא

כ 45 דונם בשבועות האחרונים. בנוסף, תכננו נטיעות לאביב הבא של 35 דונם ישלי. אנו בודקים את המשמעות של נטיעת ליציי במקום זאת.

בננות – לעת עתה אנו חווים שנה טובה בבננות. מחירים טובים שמגיעים בתאום עם יבולים יפים. אנו נערכים להגדלת השטחים בשנה הבאה בכ-140 דונם.

תמרים – סיימנו את קטיף הברהי, היבול טוב, והפרי ברמה גבוהה. יחד עם זאת, גודל השטח לא באמת מאפשר לנו לקיים פעילות בענף התמרים. הנושא נמצא בתוך כל מכלול הנושאים בהם אנו עוסקים.

גד"ש

כמו שכבר ציינתי, ראש השנה עבור הגד"ש זה מועד של סיום והתחלה. סיימנו עונה שכפי הנראה תהיה מתחת לציפיות וליעדים ששמנו לפנינו. התירס המתוק, השעועית, האבטיח, החיטה והעכוב היו מוצלחים למרות שהציפיות שלנו מהאבטיח היו גבוהות יותר. המלון שגידלנו, בחממה ובשטח פתוח, נכשל במבחן הכלכלי. שאר הגידולים סיימו בצורה מאוזנת.

ירון ממון, מנהל הענף ואחיו **אבנר**, עושים מאמצים עצומים, לומדים כל הזמן ובסך הכל נותנים תחושה שיש על מי לסמוך. אנו לומדים מהתוצאות, מנסים לחזור על מה שהיה מוצלח ואף להגדיל שטחים, ומצד שני בכוונתנו לנסות גידולים שלא גידלנו.

בתחום השיווק, אנו מתעדפים ככל שניתן שיווק ומכירה במודל עסקי של שותפות "מהשדה ועד המדף" על מנת ליהנות ככל שניתן גם מהחוליה המסחרית בשרשרת הערך.

"גליל שווק" מהווה פרטנר מתאים עבורנו, שגם מעריך את הערכים המוספים שאנו יכולים להביא לתוך העבודה המשותפת.

בעסקים - המשך...

מערכות סולאריות

חתמנו על הסכם להקמת מערכת פוטו-וולטאית על הקרקע, בחלקה שבין לוג לבין בית העלמין. לייזם/שותף איתנו חתמנו, נשמרת הזכות להקמת המערכת למשך 4 שנים, בהם הוא מעביר לנו הכנסה יפה מדי שנה.

המערכות שהקמנו השנה על לולי ההודים בסירין, ועל 'בית קרפ' נמצאות רגע לפני הרמת השלטר ואנו תקווה שזה יקרה עוד החודש.

שאר המערכות פועלות ומייצרות חשמל ירוק וכסף נחמד. מי שמנהל את הענף הזה הוא דודו אלטר ואנו ביחד בוחנים אפשרויות להרחבת הפעילות.

לוג

לוג נהנה בינתיים משנה טובה! כלל שוק התרופות בעת משבר הבריאות אולי הגדול ביותר בעת החדשה, נהנה מביקושים גבוהים ואנו כמי שפועל בין השאר בשוק התרופות נהנים מגידולים אלו. המכירות והרווחיות צפויים להיות טובים מהתוכניות לשנה זו.

בהתאם לתוכנית ההשקעות שהגדרנו בתוכנית העבודה השנתית, אנו מתכננים השקעות משמעותיות בתשתיות וציוד. (ראה בהמשך סקירת מנכ"ל לוג)

שנה טובה לכולם

ישי שפירא,
מנהל עסקים

תיירות, נהרא - כפי שבוודאי הנכם יודעים, ענף התיירות ספג פגיעה דרמטית בכל העולם. כמובן שגם אנו נפגענו בצורה משמעותית מאד. במשך חודשיים שלמים הפעילות ירדה לאפס.

חזרנו לעבודה, ללא הגשת מזון, בסופי שבוע בלבד מאמצע מאי ויוני כשקהל הלקוחות שלנו הם ישראלים בלבד.

בחודשי הקיץ עבדנו עדיין ללא הגשת מזון, אך החדרים היו מלאים לאורך השבוע בתפוסה גבוהה מאד, חודש אוגוסט שבר את כל השיאים. אנו מקווים להמשיך ולשפר את התוצאות במטרה לסיים את השנה בצורה מאוזנת.

הנהלת התיירות עוסקת בחשיבה על עתיד הפעילות, על הפורמט המתאים, רמת החדרים, סוג האורחים אליהם אנו פונים.

ועדת הביקורת של הקיבוץ, בחרה לבקר השנה את פעילות התיירות, ועבודתה תוצג להנהלת התיירות בקרוב.

תובלה

גם ענף התובלה הרגיש חזק את הסגר שליווה אותנו באביב. לשמחתנו, מאז החזרה לסוג של שגרה, הענף מציג תוצאות טובות, המשאיות עמוסות בעבודה, מחירי הדלק נוחים ויש לנו יסוד סביר להניח שתסתיים שנה טובה לענף. בשיתוף עם קוטי ודודו, אנחנו מנסים להגיע לסיכומים עם ארגון ההובלה של עמק הירדן, שיבטיח לנו רווחיות ויציבות לענף.

רכב אשדות

כמו התובלה, גם המוסך הרגיש את הסגר של האביב ואת העובדה שרכבים נסעו מעט מאד.

מאז, העבודה חזרה פחות או יותר לקצב לו היינו רגילים וחודש יולי אפילו שבר את שיא ההכנסות לחודש בודד.

מנכ"ל לוג מדווח

עבור לוג החודשים האחרונים הם חודשים של הרבה עבודה, מכונות שעובדות בתפוקה כמעט מלאה, ביקושים יפים מכל העולם. עד עתה אנחנו מצליחים לספק את כל הביקושים ועושים מאמצים שיימשך כך גם בהמשך השנה.

חברת הבת שלנו בהונגריה עוברת שנה של התייצבות לאחר כמה שינויים שחלו בה בשנים האחרונות. בנובמבר האחרון מונה קריסטיאן כמנהל המפעל ומאז, עם הרבה נחישות, הוא מעלה את המפעל על פסים נכונים. הייצור התייצב, האיכות השתפרה, צוות ההנהלה מגובש יותר והעובדים עובדים. קריסטיאן מלווה מהארץ ע"י צוות ההנהלה שלנו כאן בישראל בצורה שוטפת בזום. בשנה שעברה היה קו אווירי פתוח בין ישראל להונגריה כדי לתמוך במפעל שם. השנה, מסיבות מובנות, צורת התקשורת השתנתה אך עדיין אנחנו מצליחים ללוות את אנשי הונגריה בצורה טובה. יש שיגידו שעכשיו יש להם שקט לעבוד 😊).

לוג השכילה במהלך השנים לפתח מוצרים ופתרונות עם ערכים מוספים ייחודיים שמאפשרים לחברות התרופות לרכוש מאיתנו מוצרים שייתנו הגנה מיוחדת לתרופות רגישות. משרד המכירות שלנו בהודו, שם ממוקמות רוב חברות התרופות הגנריות, מובל ע"י מיני נאייר שהיא אשת מכירות מלאת אנרגיות ורבת ניסיון בתחום האריזות לפארמה. מיני מובילה את המאמצים שלנו לחדור לפלח שוק מעניין זה ומקווים שנראה שם הצלחות בקרוב. חברת טבע, איתה עברה לוג תקופות טובות ותקופות משבריות, רכשה השנה כמות יפה של בקבוקים מכל מיני סוגים. אנחנו מקווים שמגמה זו תתחזק בשנים הקרובות.

תקופת הקורונה, שכבר ברור לכולנו שתמשך זמן ארוך ממה שאולי היינו רוצים, היא תקופה מאתגרת עבור כולנו. גם מהבחינה

זו פעם ראשונה שאני "מדבר" אתכם דרך העלון, שמח על ההזדמנות. ללוג נכנסתי יום לאחר ט"ו בשבט, באמצע פברואר. החפיפה עם אפרים תוכננה עד אמצע במרץ, וכללה נסיעה להונגריה וגרמניה לביקור בחברת הבת ופגישה עם לקוח חשוב. אבל, הקורונה טרפה את כל הקלפים ונאלצנו לבטל את הנסיעה. רק לפני שבועיים הצלחנו "להתגנב" לגרמניה למפגש מאוחר עם אותו לקוח. בהונגריה, חברת בת שלנו בה יש 110 עובדים, עוד לא הייתי.

אז כן, כניסה לתפקיד בתוך קורונה היא מאתגרת. במרחק כמה חודשים אפשר להוסיף שהיא מאתגרת וטובה. מצאתי בלוג אנשים נהדרים, מסורת של עבודה קשה, של רצון לחדש, לצמוח ולהתפתח. בשנה הבאה לוג תחגוג 50 שנה ואפשר לחוש ביומיום את השילוב בין חברה בוגרת עם הרבה ניסיון לבין רוח של חדשנות ויצירתיות. השדרה המרכזית עליה מבוססת החברה היא של עובדות ועובדים ותיקים ומנוסים שעובדים בלוג מעל 20 שנה ואוצרים בתוכם ידע רב על תהליכי הייצור השונים. השכלתם במהלך השנים לשמר אנשים אלו, שרובם תושבי האזור, וזוהי אחת מהחוזקות של לוג.

ההחלטה מלפני כמה שנים בלוג להתמקד בעולם הפארמה, עם כל הרגולציה "הכבדה" הנדרשת עבור כך, נראית היום כמו החלטה נכונה. משבר הקורונה גרם לקשיים בתעשיות ומגזרים רבים בארץ ובעולם, אך עולם הפארמה שונה מהם.

בפרפרזה על דברי צ'רצ'יל מימי מלחמת העולם השנייה, אפשר להגיד שמעולם לא עסקו כל כך הרבה אנשים ברחבי העולם בשאלות בריאותיות מהותיות כל כך, למשך זמן ארוך כל כך.

המשמעות המיידית היא הגדלה בצריכת תרופות בכל העולם ומילוי המלאים בבתי החולים, בחברות התרופות, קופות החולים ועוד. לכך אפשר להוסיף את הנהירה של כולנו לרכוש מוצרים שומרי היגיינה כמו אלכוהול ומוצרי חיטוי אחרים.

המשך בעמוד הבא

מנכ"ל לוג מדווח - המשך

ברכת יו"ר לוג – נורית נחום

האישית של כל אחת ואחד וגם מבחינתה של חברת לוג. אנחנו מקווים שנשכיל למצוא

ולמצות את ההזדמנויות שהעולם נותן לנו ולעשות זאת תוך שמירה על בריאות כולנו.

בפרוס השנה החדשה זו הזדמנות לברך את אנשי ונשות אשדות יעקב, את עובדי ועובדות לוג ובני המשפחות בשנה של עשייה טובה, התפתחות וצמיחה, חדשנות, הקשבה, יצירתיות ומעל הכל בריאות איתנה לכולם.

ונסיים בברכתו של הכהן הגדול לאחר שיצא בשלום מעבודת בית המקדש ביום הכיפורים - **"יהי רצון מלפניך שיהא השנה הבאה צלילנו לטובה, שנת אוצרק הטוב תפתח לנו, שנת ברכה, שנת דין ותירוש ויצהר, שנת הרווחה והצלחה, שנה טלולה ושלום, שנת לחמינו ומימינו תברק, שנת כרי בטננו ופרי אדמתנו תברק, שנת שלום ושלווה."**

שנה טובה ובריאה,

שאול בשיא

חברי אשדות יעקב היקרים.

בראש ובראשונה אני רוצה לאחל לכולנו ולכל יקירינו שנה של בריאות, שגשוג ואושר. השנה שחלפה היתה בסימן של שינוי והתחדשות בלוג. בזכות המחויבות, המקצועיות והייחודיות של העובדים, ההנהלה, הדירקטוריון ונציגי הקבוץ, הצלחנו להתגבר על קשיים מרובים. הדרך עוד ארוכה ואני רוצה לקוות ולאחל לכולנו שנצליח לשמר ולחזק את האור המיוחד הזה שיש בלוג, שנצליח להמשיך ולהתקדם, לפתח את עסקי החברה בישראל ובחול"ל ולעשות טוב לבעלי המניות, לעובדים ולכל בעלי העניין בתקופה המורכבת הזו.

אחרי עשר שנות כהונה, נפרדנו היום, בדירקטוריון לוג, **משאול אלטר**. רציתי לשתף אותכם במילות הפרידה אשר משקפות את ההערכה הכבוד והתודה שהדירקטוריון, ההנהלה ואנשי החברה הביעו כלפי שאול.

שנה טובה!

נורית נחום, יו"ר לוג

שאול היקר,

בצניעותך כי רבה, ביקשת שלא נגיד משלושה משפטי פרידה. כמה מאפיין. אבל זו משימה קשה אחרי עשר שנים בהן תרמת באופן כל-כך משמעותי כדירקטור ללוג. אז ניסיתי לכתוב בקצרה, רק **תודה**, על שלוש התכונות הבולטות יותר שלך, שכל-כך עזרו לנו.

בראש וראשונה, תודה על הכנות שלך, עליה אמר תומאס ג'פרסון שהיא הפרק הראשון בספר החוכמה. **על האומץ שלך והיכולת לומר תמיד את אשר על ליבך ללא כחל וסרק,** בהתעקשות ובאמונה בדרך. גם אם זה לא הדבר המקובל להגיד וגם אם דעתך שונה.

המשך בעמוד הבא

ברכת יו"ר לוג - המשך

נולדתי לשלום / עוזי חיטמן

אני נולדתי אל המנגינות
ואל השירים של כל המדינות
נולדתי ללשון וגם למקום
למעט להמון שיושיט יד לשלום.

אני נולדתי לשלום שרק יגיע
אני נולדתי לשלום שרק יבוא
אני נולדתי לשלום שרק יופיע
אני רוצה אני רוצה להיות כבר
בו.

אני נולדתי אל החלום
ובו אני רואה שיבוא השלום
נולדתי לרצון ולאמונה
שהנה הוא יבוא אחרי שלושים
שנה.

אני נולדתי לשלום שרק יגיע...

נולדתי לאומה ולה שנים אלפיים
שמורה לה אדמה ולה חלקת
שמיים
והיא רואה צופה הנה עולה היום
והשעה יפה זוהי שעת שלום.

בכך, עזרת לי ולדירקטוריון לקבל החלטות קשות ולא פשוטות. היית שותף חשוב בתהליכים מורכבים שעברנו. **עשית זאת בנועם ההליכות שכל כך מאפיין אותך**, כזה שמאפשר תמיד לבוא ולהתייעץ ולהיעזר בידע הרב שלך.

תודה על טוב ורוחב ליבך, ועל הרצון תמיד לעזור באהבה, באיכפתיות אינסופית, ובכבוד הדדי. אין לקחת שום דבר כמובן מאליו.

ולבסוף, מעל לכל, תודה על **שבצניעותך** אתה מזכיר לנו תמיד את **הדברים שבאמת חשובים בחיים**. כמו שמאיר שלו אמר בספרו 'יונה ונערי' "מה בן-אדם צריך?... לא הרבה: משהו מתוק לאכול, וסיפור לספר, וזמן ומקום, וגלדיולות באגרטל, ושני חברים, ושני ראשי הרים, על האחד לעמוד ועל השני להביט... ולחלום".

אז תודות שאול מכל הלב, על הדרך שעשית איתנו בשים האחרונות. התרומה שלך ללוג היתה בעבר, ואני בטוחה שתמשיך להיות גם בעתיד – משמעותית עבורינו.

**באהבה ובהערכה גדולה
מכולנו בדירקטוריון לוג, ההנהלה וכל
העובדים!**

15/9/2020

Pharma
Primary
Packaging

בחינוך החברתי

לפני כשבועיים נפתחה שנת הלימודים במערכת החינוך החברתי, במקביל לתחילתה של שנת הלימודים בביה"ס מול גלעד. הרבה חששות ליוו את תחילתה של השנה בכל הקשור למתווה הפעילות והלימודים. סימני שאלה גדולים עמדו לפנינו ממש בסמוך לפתיחתה של השנה ונדרשנו להרבה יצירתיות, גמישות מחשבתית וכל מיני רעיונות בכדי לתכנן איך נפתח את השנה.

בחלוף שבועיים ימים של פעילות, רגע לפני כניסתה של המערכת לסגר כללי (יחד עם כל המדינה) אני יכול לעדכן שפתיחת השנה עברה עלינו בצורה טובה למדי.

צוותי ההדרכה עמלו קשה בכדי להכין את הבתים והמועדונים לקראת קליטתם של הילדים עם שובם משבוע ההיערכות.

בבתים הצעירים (חצב, אלה וצפצפה) נדרשנו לארגן המרחב החינוכי מחדש לרגל הארגון המחודש של הבתים. במועדון השכבה הצעירה ומועדון חברת הנעורים השקענו אנרגיה ואמצעים בכדי להיערך לקבלת הפנים של הילדים. במקביל להכנות אלו קיימנו תהליך בנייה של הצוותים והיערכות בכל הקשור לתכנית הפעילות וקליטת השכבות השונות.

נדרשנו להתאים עצמינו למציאות המעודכנת של מבנה שנת הלימודים, כאשר כלל התלמידים בבית הספר מסיימים ללמוד בשעה מוקדמת ממה שהכרנו (כמו שאנחנו נוהגים לומר בהומור – הצלצול לסיום הלימודים הוא ב- 12:45, ראשוני הילדים מגיעים לחדר האוכל בשעה 12:30...).

נדרשנו גם להתאים מבנה שבוע הפעילות למצב שבו שכבות ז' ו- ח' אינן לומדות בכל ימי השבוע.

כאן המקום לומר מילה טובה על השותפים שלנו לכל אורך הדרך מבית הספר 'מול גלעד' שעשו עבודה נהדרת, לא חסכו כל מאמץ וניסיון לשפר ולהיטיב עם התלמידים, והביאו ליד כך ששכבות א' ו-י' לומדות חמישה (5) ימים בשבוע, דבר אשר איננו מובן מאליו (לשם המחשה, דבר זה לא קורה בשאר בתי הספר בעמק!).

שנת הלימודים תשפ"א נפתחה כסדרה. משפט פשוט. קצר. לקוני משהו. אבל אומר כל כך הרבה. במציאות שבה אנו נמצאים כיום זהו משפט שטומן בחובו המון משמעות שלא תמיד אנו מקדישים את תשומת הלב אליה. עוד נחזור לזה...

ברשותכם, אני רוצה לחזור לרגע לאחור במנהרת הזמן, לפני ארבעה שבועות, סיום פעילות הקיץ.

היה לנו קיץ מיוחד במינו. קיץ אחר, תוסס, רווי אי וודאויות ושינויים. קיץ מאתגר אך מהנה. עמוס בהנחיות והוראות אך מלמד. קיץ שהרגשנו בו כי אנחנו באמת לא יודעים מה ילד יום ובשביל מה בכלל צריך לתכנן אך בסופו של דבר גם תכננו, גם עשינו ואפילו הצליח לנו!

בשונה ממה שרצינו נדרשנו לקיים את אירועי סיום הקיץ בצורה נפרדת לכל בית/שכבה וללא השתתפות של ההורים. בכל אחד מהבתים שכבות התקיימו אירועי סיכום לפעילות הקיץ, כאשר בחלק מהם האירוע השתלב בפרידה מהצוות שחלקו עזב את המערכת וחלקו עבר לבתים/שכבות אחרים.

זאת היא הזדמנות מצויינת להודות לכל מי שמסייעים בידינו כל שנה, וגם בקיץ הזה, להוציא לפועל את כל החלומות שלנו – החל מגלעד, מנהל תאגיד החינוך, דרך השותפות עם ורד והגנים באשדוטף, צוות הנהלת החשבונות (ענת, אודי, ליאור, אורית, רבקה ואורית), אתי רון, מאיה ואדווה רכזות התרבות בשני הקיבוצים, שלומי מנהל הברכה, אדווה, נסיה וצוות נהרא, דובי שושני (האיש והטרקטור!), ישי המופלא ועימו צוות הכלבו, עאטף ומוחמד מחדר האוכל וכמובן אחרונים חביבים ויקרים – אתם ההורים הנפלאים של משפחת החינוך. אין ספק שללא התמיכה, האמון, הגיבוי, הסיוע, העצה והעזרה שלכן ושלכם זה היה בלתי אפשרי.

בחינוך החברתי - סוף

הנעורים התגייס להדריך את בנות ובני שכבת המצוות.

במקביל ובנוסף לכל זאת, איתי לוצאטי, רכז **קן אשדות יעקב של תנועת הנוער העובד והלומד** ממשיך עימנו לשנה שלישית של פעילות תנועתית נהדרת. השנה הצטרפה אליו קומונרית (ש"ש) וביחד הם החלו בשבוע שעבר את שנת הפעילות בקן אשדות יעקב.

נכון להיום, שבועיים מפתחת השנת הפעילות הקבוצות השונות והצוותים התייצבו ואפשר לומר שאנחנו מתחילים להיכנס לשגרת פעילות. מן הסתם שגרת פעילות זו מושפעת מחגי תשרי הבאים אלינו לטובה (ראש השנה, יום כיפור וסוכות) וכמובן גם מהשפעותיה של המלכה-קורונה.

אם סברנו לתומנו ששנת תשפ"א תעבור עלינו בנחת או בשקט, אז כבר בימים אלו תקוותנו מתבדות. ממש ברגעים אלו אנו נכנסים לעוד תקופת סגר והגבלות אשר תשפיע באופן מהותי על פעילותה של מערכת החינוך כולה וכמובן על כל מרקם החיים ביישוב.

בעת כתיבת שורות אלו טרם התקבלו ההחלטות איך ואם תפעל מערכת החינוך בכלל והחינוך החברתי בפרט. אני יכול לומר שנעשה כל מאמץ על מנת לתת מענה מירבי במגבלות האפשר והמותר קודם כל לצרכים של הילדים בקבוצות השונות ובמידת הניתן גם לצרכי הציבור ההורים.

אני מבקש לאחל לכולנו שנה טובה ובריאה. שנה של שקט ושלוש, שגרה ועשייה חינוכית רבה ומאתגרת.

אמנון אביגדור,

מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

בסופו של תהליך בנייה, הכנה ולמידה – ביום ג', 1 ספטמבר נפתחה שנת הפעילות בצורה טובה וללא תקלות ואירועים חריגים.

מעט על הצוותים,
את בית כולל חצב-א' (שכבה א') מובילה רויטל לוי תושבת נוף אשדות ולצידה יפעת ורטהיים מקבוצת כנרת,

בבית

כולל חצב-ב' (שכבה ב') עובדות מירב סביון, המדריכה המובילה שלמעשה הצטרפה אלינו כבר בחודשי הקיץ. יחד עימה נופיר ורוני, צמד מדריכות צעירות שהגיעו אלינו לפני כחודש. לצידן ממשיכה איתנו עדי עזר, שגם היא עבדה עימנו כבר שנתיים ולאחרונה סיימה את לימודיה במכלל כנרת.

שכבות ג'-ד' עברו לבית כולל 'אלה' (בסמוך לנהרא ובית הכנסת). את הבית מוביל רענן קוסוביץ', שהצטרף אלינו לפני כחודש ויחד עימו המדריכים הוותיקים איתאל עשת ופז ברזני (שגם היא סיימה השנה את לימודיה במכללת כנרת). לצידם עובדות חן שור וטל רוה (שממשיכה לעבוד עימנו עד לגיוסה לצה"ל).

בבית כולל צפצפה ממשיכים לעבוד עופרה לוי המובילה ולצידה רועיאל שהצטרף אלינו לפני כשנה וחצי. כרגע חסרה לנו שם עוד מדריכה ואני עוסק בגיוסה.

בשכבה הצעירה ובנעורים המשכנו גם השנה במשחק "הכסאות המוסיקליים". עמית בן דוד עבר להדריך את חברת הנעורים, מיכל פרידר המשיכה עם בוגרי שנת המצוות שכעת הם שכבה ח' ואילו ינון ערב שהדריך בחצי השנה האחרונה את

איש אשכולות

אחרת על ידי הגולשים. הדוגמה הבאה שנוקט ינר הוא המאכל הלאומי של ישראל- הפלאפל. אני חושב שהפלאפל של תמיר גל הוא הכי טוב בעולם. אם זה נכון או לא, כל אחד רשאי להחליט וכאן נכנסת לתמונה טכניקה הקרויה כתיבה שכנועית שהיא מיומנות המבוססת על שלושה עיקרים: פאתוס, לוגיקה ואתוס ואשר נועדה לשכנע באמצעות כתיבה על מנת להעביר אדם מעמדה א' לעמדה ב. ברגע שהגדרנו את שלושת הנקודות הנ"ל, יצרנו מעין מסלול בו אנו לוקחים את הקהל מהמקום שבו הם נמצאים, אל המקום אליו נרצה שיגיע. ולכן חשוב לדעת:

אל מי אנחנו מדברים – עלינו לכתוב כאילו שאנחנו מדברים עם אדם אחד המייצג את הקהל שלנו. ולכן, עלינו למקד בצורה מדויקת ככל האפשר את הגדרת הקהל אליו אנחנו מדברים. ככל שנמקד יותר, כך המסר יהפוך ליותר אישי ויאפשר לנו לגעת בנקודות שחשובות לקהל שלנו.

במה הם מתמקדים כרגע – עלינו להבין "איפה הם נמצאים" במוחם כרגע. לכן, עלינו לשאול את עצמנו שאלות כמו: מה דעתם על הנושא? מה הכי מפריע להם כרגע? מה גורם להם לסמוך על אנשים? מה היתה החוויה שלהם לפני שהם נחשפו למסר השכנועי? על מה מבוססות העמדות שלהם?

מה הם יצטרכו לעשות בסוף – השאלה הזו עוסקת במטרה הממוקדת שלמענה אנחנו כותבים את המסר. האם אנחנו רוצים לתת להם נקודה למחשבה? האם אנחנו רוצים להניע אותם לפעולה? האם זה יהיה עכשיו או אחר כך? מה השלבים שהם צריכים לבצע כדי להגיע לתוצאה הסופית?

הדרך הטובה (והקלה) לשכנע לקוח פוטנציאלי לרצות לקנות את המוצר שלנו, היא לתת לו את כל הטיעונים והעובדות שיאפשרו לו להגיע **בעצמו** למסקנה שלמוצר שלנו יש ערך גבוה יותר מהמוצרים המתחרים, גבוה יותר ממה שהוא ציפה למצוא.

המשך בעמוד הבא

ינר אלתר (47) התקבל לחברות לפני כחצי שנה יחד עם רעייתו יעל פדהצור, מורה למתמטיקה ומחנכת בבית ירח. לזוג שני בנים ובת. חזרתי לאשדות לפני שש שנים, אומר ינר, אני מתגורר בבית שכור בהרחבה ומתעתד לבנות כאן את ביתי.

מהייטק לשיכנוע ברשת

ינר הוא הבעלים של חברת **קומברסיישן** היושבת באחד החדרים של מה שפעם היה מחסן הבגדים המיתולוגי. המוטו של החברה, מסביר ינר בקצב סילוני, הוא להשפיע על דעת הקהל לייצר חשיפה והסברה בקרב הגולשים ברשת באמצעות שכנוע. אחת הדרכים להשפיע היא לאתר שיח גולשים ברשתות החברתיות ובעזרת מנופים שונים להשתמש במידע לטובת קידום אינטרסים של חברות מסחריות.

נניח שאתה בעלים של מסעדה ורוצה שישמעו עליך, אז אתה מפעיל לקוחות מרוצים שהיו אצלך על מנת שאלה יכתבו ביקורות טובות שישפיעו על חברים רבים ככל האפשר שיסבירו לאחרים למה כדאי לאכול אצלך. הרציונל הוא שפרסום נרחב עולה הרבה כסף, בעוד שכאן אתה מגיע לקהל המדויק שמחפש את המידע הנכון באמצעות שימוש ברשתות החברתיות. הסברה יכולה להיות פשוט הנגשה של מידע קיים שהגולשים לא מכירים או מוטעים לחשוב אחרת. קח למשל את אפליקציות התשלומים. ישנן אפליקציות (פיי-בוקס למשל) שאינן גובות עמלה עבור השרות בעוד אחרות כן גובות. לאחרונה, מתאר ינר, נפוצה ברשתות שמועה חסרת שחר כאילו פיי-בוקס נסגרים, ולכן מישהו צריך להיות בתוך השיח הזה כדי לספר לגולשים את האמת, וזו המיומנות שלנו.

פרסום הוא עולם מאד מורכב, אומר ינר, וכאשר אתה מפעיל גולש או גולשים לטובת מטרה מסויימת צריכות להיות בידיך עובדות מוצקות ולוגיקה שמחזיקה מים.

בניגוד למדיה אחרת, אם תציג עובדות שאינן נכונות או הגיון מעוות, מהר מאד תוכח

איש אשכולות - המשך...

שהחבר מניר דוד צודק בדרכו לכן אין טעם לנסות לשכנעם לסטות מעמדתם. קהל היעד שאפנה אליו במקרה זה יכול להיות תל אביבי הגר על גדות הירקון או לחילופין תושב אור עקיבא אליו אעביר מסר שעמדה קוטבית שלו תנציח אותו ואת חבריו כישראל השניה.

תחום נוסף בו מעורב ינר (כסוג של נתינה מתוך הלב) היא עמותת פ.צ. בורוריה- מועדון ספורט ומעשים טובים ("בזמנו היינו עושים בירה מתוצרת עצמית, ובורוריה כרכות נעורים ניסחה לשכנע אותנו לשתות פחות, ומכאן מקור השם") שמטרתה לעזור בפעילויות שונות לילדים בסיכון. נושא שלא יורחב כאן, אך שווה כתבה בפני עצמה.

אני ואשדות

אם עד עכשיו דבריו של ינר נאמרו בשקט מקצועי נטול פאתוס, כאשר מדברים על אשדות גופא, הוא עובר לסוג של מתקפה. "תהליך קבלת ההחלטות כאן צריך להיות הרבה יותר פתוח" אומר ינר שלאחרונה התמנה כמשקיף בועדה הכלכלית-אגדה. "יש פה הרבה כוונות טובות, הוא מנסה לאזן, אלא שהמנגנון די מיושן ואינו מתאים לחיים של היום. בעבר, הוא מסביר, הייתה כאן מעין קומונה עם מפגשים לא פורמליים ורעיונות שעלו והבשילו, היום מפגשים אקראיים כמעט לא מתקיימים וכל אחד חי בתוך עצמו ולא מעבר למעגל החברתי הקרוב. חמש שנים הייתי כאן מועמד.

בכל אותן שנים רציתי להיות מעורב, ואותתי בכיוון אך לצערי לא מצאו דרך לשלב אותי, אולי מתוך קיבעון אולי מחוסר צורך. לא מחפש אשמים, אבל זו המציאות.

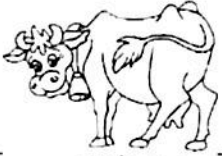
סוף בעמוד הבא

חוזרים לפלאפל. אם אכתוב שהפלאפל של תמיר הכי טוב בעולם, מדגים ינר, זה לא ישפיע יותר מדי משום שזו דעתי האישית וכאלו יש הרבה. למעשה לכל אחד יש כזאת ואנשים לא אוהבים לשנות דעה. אבל אם אספר על דרכי ההכנה, ההשקעה הכרוכה במנה, המרכיבים המיוחדים, אחלוק את הפילוסופיה של הפלאפל המושלם ואספר על האדם שמאחורי המנה והתשוקה שלו ליצירה, זה יהפוך לסיפור שלם שיעורר סקרנות עצומה אצל הלקוח הפוטנציאלי. מכאן חובת ההוכחה על תמיר, שהוא הטוב מכולם, ותפקידנו להפעיל את הלקוחות המרוצים שייספרו את חלקם בסיפור בצורה אלגנטית ומשכנעת וכמובן מעוררת תיאבון ועניין בקרב קהל המתלבטים.

הגעתי לתחום הזה במקרה לגמרי, אומר ינר אלתר, בוגר "מדעי המחשב" שעסק לא מעט שנים בהייטק. בסביבות גיל 30 אחרי מבצע חומת מגן, נסעתי להודו לטיול שני אחרי צבא, כששבתתי לארץ ורגע לפני שחזרתי לעולם התכנות, הציע לי חבר להצטרף לקמפיין הבחירות של אריאל שרון שהודיע באותם ימים על כוונתו להיפרד מהליכוד ולהקים מפלגה עצמאית. למרות שלא נמנית על תומכיו של שרון, ההצעה נשמעה לי מאתגרת וכך התוודעתי אל עולם הפירסום, כאשר אחד התחומים שנמשכתי אליהם במיוחד הוא כיצד לשכנע אנשים לקנות דבר שלכאורה אינם זקוקים לו. בעקבות ההתנסות הקמתי עסק בתל אביב ואט אט נשאבתי לעולם מרתק ומאתגר שההמשך שלו הוא כאן באשדות.

כיצד מודדים בעסק כזה הצלחה או כשלון?

אלה נמדדים על פי היעדים שהצבת לעצמך כאשר המדידה היא על בסיס יומי של תגובות הרשת למסרים שאתה מעביר וכיצד אלה משנים את דעת הקהל. תנאי יסודי להצלחה הוא לברר מי הוא קהל היעד כלומר את מי אתה רוצה לשכנע, ותגלה על פי רוב שמדובר באנשים שעומדים מן הצד ואינם מעורבים ישירות בויכוח. אפרופו סיפור ניר דוד, אני יוצא מתוך הנחה שהבחור מבית שאן צודק בדרכו בדיוק כפי

מהנעשה ברפת

איש אשכולות - המשך...

רפת נטופה

מהנעשה בענף

בדומה לתחומים נוספים במדינה גם ענף הרפת נמצא באי וודאות כתוצאה מאי תפקוד הממשלה, עדיין אין אישור סופי למכסות החלב ל-2020 וכמובן מוקדם לקבוע את מכסות החלב ל-2021.

גל החום הקיצוני השוטף אותנו הינו חריג בעוצמתו ובפרק הזמן הארוך שנמשך. הפרות מקבלות 7-8 צינונים במשך היממה ועדיין סובלות מעומס חום ומכך ישנה ירידה דרסטית בתנובת החלב, בפוריות ובאכילה. ייצור החלב הכלל ארצי ירד בכ-15% ובשל כך יש מחסור בחלב גולמי. הדרך להתגבר על המחסור היא שחזור אבקת החלב וביבוא מוצרים מסוימים.

מהנעשה ברפת

- סיכמנו 7 חודשים טובים כמעט בכל התחומים ומקווים שהחום הכבד בשבועות האחרונים לא יגרום ליותר מפגיעה מינימלית בתוצאות בהמשך.
- בתחילת החודש נפרדנו מארז לבנה מעין חרוד איחוד שהיה אחראי בריאות העדר ב-4 השנים האחרונות. ארז החליט לשנות כיוון לאיש מכירות. תודה לארז על השנים ברפת ואיחולי הצלחה בתפקידו החדש.
- את ארז מחליף יוסי מססה מחולתה שניהל את היונקיה בהצלחה רבה. ביונקיה ביצענו שינוי כח אדם פנימי בתוך הרפת.

מכון חליבה חדש

סיימנו את המכרזים ובשבוע הבא נחליט על הקבלן המבצע. תחילת עבודות – במהלך אוקטובר. סיום עבודה משוער – במהלך אוגוסט 2021.

חש שמח ושנה טובה,

בשם הצוות, מוטי רחמים

המוסד העליון, האסיפה", ממשיך ינר, "הפכה לחותמת גומי, חברים כלל לא מעורבים במה שקורה, ונושא בחירת המזכירה החדשה היא דוגמה לכך. אין מעורבות, אין מחויבות, אין ענין. בניגוד למנהל צי משאיות מנהל שיווק או תשתיות, מזכיר היא פונקציה שבה במגע מאד קרוב עם הקהילה, ולכן מעורבות הציבור **בתהליך** הבחירה צריך היה להיות משמעותי יותר. התראתי לא פעם שאנחנו לא פועלים מספיק לשלב אנשים שגרים פה בתהליכים, אך לא קיבלתי תשובות מספקות. לאור המציאות הצעתי עצמי לתפקיד באשדות (משקיף ב'אגדה') וכן לועד הקהילה, מתוך רצון להיות מעורב, ומקווה שחברים חדשים אחרים יבחרו גם הם בדרך זו מתוך הבנה שבידינו ובאחריותנו לעצב את המקום ואת הקהילה שבה אנחנו רוצים לחיות ולא לגלגל זאת לפתחם של אחרים ואז לבוא בטענות כאלו ואחרות.

אלוף ישראל

לא רבים יודעים זאת, ואפילו אנוכי, כחובב ספורט מושבע, הופתעתי לשמוע שינר אלטר (כדורסלן עבר מצטיין) הוא אלוף ישראל ב-100 מטר פרפר לגילאי 45-50 בזמן מעולה של 1.06 דק, ומצטיין לא פחות במאה מטר חתירה, שם זמנו המיטבי עומד על פחות מדקה. ינר המשתייך לנבחרת השחיה של עמק הירדן, מתאמן שלוש פעמים בשבוע בבית איל בהדרכת המאמן פדות ברנקין, ומקווה לשבור שיאים נוספים. ינר הוא לא היחיד במשפחת אלטר שמצטיין בספורט ויעידו אחיו המוכשרים דותן, ענבר ואייל שעושים חיל בענפי ספורט מגוונים וגם בעסקים.

אבנרון

ארכיון אשדות יעקב איחוד

נהגי 'אגד'

חברים שהיו נהגי 'אגד'. בעל המניה בחברה היה הקיבוץ. שמחה גולני, נחום שיפר וזוסיא פלדמן

נו שוין, אז תשימי א ז'מעניע (חופון) מלח
חייקה קינן מדריכה חברה צעירה ברזי הבישול

(ה)נח"ל

מחנה הנחל בו היו מחלקות נח"ל בשנות ה-50. בשנות ה-60 הפך למחנה מג"ב

נושא אוכל

שנקרא גם **מנשקה** וגם **סיר המעלות** בפי חברים. כלי אלומיניום מורכב מ-3-4 סירים מונחים אחד על השני, שהיו לוקחים בו אוכל מחדר האוכל לחדרים

נזיר

פתח הבטון בבריכת הדגים שדרכו היו מרוקנים את הבריכה לפני משלוח דגים

ניקוי שירותים

ניקוי המקלחות ובתי השימוש (בטרם היו בבתי החברים). עבדו בזה שנים רבות צילה ואליהו כהן

נסיעה להצגה

לצמח, או לעין גב, בעמידה במשאית

הטיולית המפורסמת של אשדות איחוד

נעליים אדומות או שחורות

לבנות אדומות לבנים שחורות וגם סנדלים כנ"ל שחולקו בסנדלריה

אנחנו ממשיכים עם מונחים מחיי אשדות והפעם האות נ'. כפי שנאמר בפעמים הקודמות, בעקבות פרסום המילון, חברים פונים לארכיון ומתקנים ומוסיפים ערכים שונים. זה מצוין ואנחנו מודים לכם על כך. אני מעדכן את המילון בהתאם לכל הערה שמגיעה לארכיון.

לעיל ניתן לראות עיצוב לוגו נוסף של מתי עמלי לארכיון אשדות איחוד. זה הלוגו השני בסדרה ההולכת ומתרחבת עם דגש על מוטיבים מרכזיים בהווה הקיבוצית.

תודה לאלתר ולחברים שליקטו את המילון. תודה לאירית גל שהקלידה אותו.

חג שמח,
שאול ינאי

מילון אשדות – האות נ'

נ'

נגריה

יצרו בה רהיטים לחברים (לפי תור כמובן) ומתקנים שונים לצרכי המשק. אליהו ויכה, יוסף בורשטיין, דב גפני, אליהו שימרון, זוסיא פלדמן, משה עדוי

נהג בית

בדרך כלל עמד לרשותו טנדר. תפקידו היה לעשות קניות לחברים ולמוסדות בטבריה ולפעמים גם בחיפה ובת"א

נהג בריאות

נהג שהיה לוקח חברים חולים לטיפולים רפואיים

נהג תורן

תורנות שבועית להסעת חברים בערב לפוריה ולטבריה

ארכיון - סוף

נר נשמה חודש ספטמבר

ז' אלול תרצ"ג	4.9.1933	צבי	ניסר
כ"ז אלול תש"ג	27.9.1943	שושנה	לויט
י"ח תשרי תשי"א	29.9.1950	אחזיהו	כהן
י"ד תשרי תשל"ד	30.9.1974	אסתר	בן-דוד
י"ז תשרי תשל"ו	22.9.1975	אליהו	צמת
י"ט אלול תשל"ו	14.9.1976	עדיה	ברסלבסקי
כ"ז אלול תשל"ט	19.9.1979	עזריאל	זאבי
י' תשרי תשמ"א	20.9.1980	מרים	גפני
כ"ב אלול תשמ"ח	4.9.1988	דרורה	זקצר
י"ח אלול תשמ"ט	18.9.1989	לאה	לוזי
כ"א אלול תשמ"ט	21.9.1989	סנדר	פייקוב
ט' תשרי תשנ"א	28.9.1990	עדה	הירשהויט
ב' תשרי תשנ"ב	10.9.1991	צבי	הוימן
ט"ו אלול תשנ"ז	17.9.1997	רבקה	ענבי
ט"ז אלול תשנ"ז	18.9.1997	שלמה	בורכרט
ד' תשרי תשס"ג	10.9.2002	מרים	כהן
ח' אלול תשס"ח	9.9.2008	הדה	אורן
י"ב אלול תשס"ט	1.9.2009	גוטה	זבילבסקי
כ"ב אלול תשע"ה	6.9.2015	חנוכה	רפאלוב
א' אלול תשע"ו	4.9.2016	גמליאל	איתח
ט' אלול תשע"ו	12.9.2016	גנסיה	לייבוויץ
י"ז אלול תשע"ו	20.9.2016	יפה	פז
ה' תשרי תשע"ח	26.09.2017	רחל	כהן

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

נעים לומר זאת

מדורו של ישעיהו פונדק ביומן

נסורת

מפוזרת בימי החורף על ריצפת החדר אוכל
כדי למנוע את הדבקות הבוץ

נפחיה

יוצרו בה חישובי ברזל לגלגלי עץ לעגלות וגם
עבודות נפחות מסובכות יותר. עבדו בה חנוך
ראובני, יעקב זק

נפתלי

פרד עבודה באורווה

ניקו

נחום שיפר

(ה)נקודה

הישוב שבתוך הגדר, ללא השטחים החקלאיים

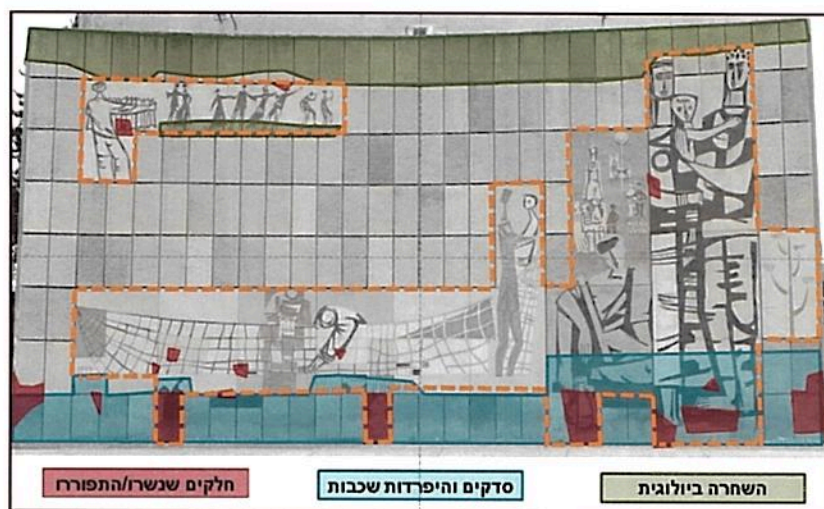
דלהמיה (אשדות) 1937

נשף

כך נקראו המסיבות בשנות ה-20. סימוכין
לכך ביומן 9-10 משנת 1929. וכך נאמר שם
"והנשף השני – למלאת שנתיים מיום כניסת
פלוגת גיידרו ומספר חברי עין-טבעון
למשקנו. החברים השמיעו דברי הערכה
והוקרא עלון".

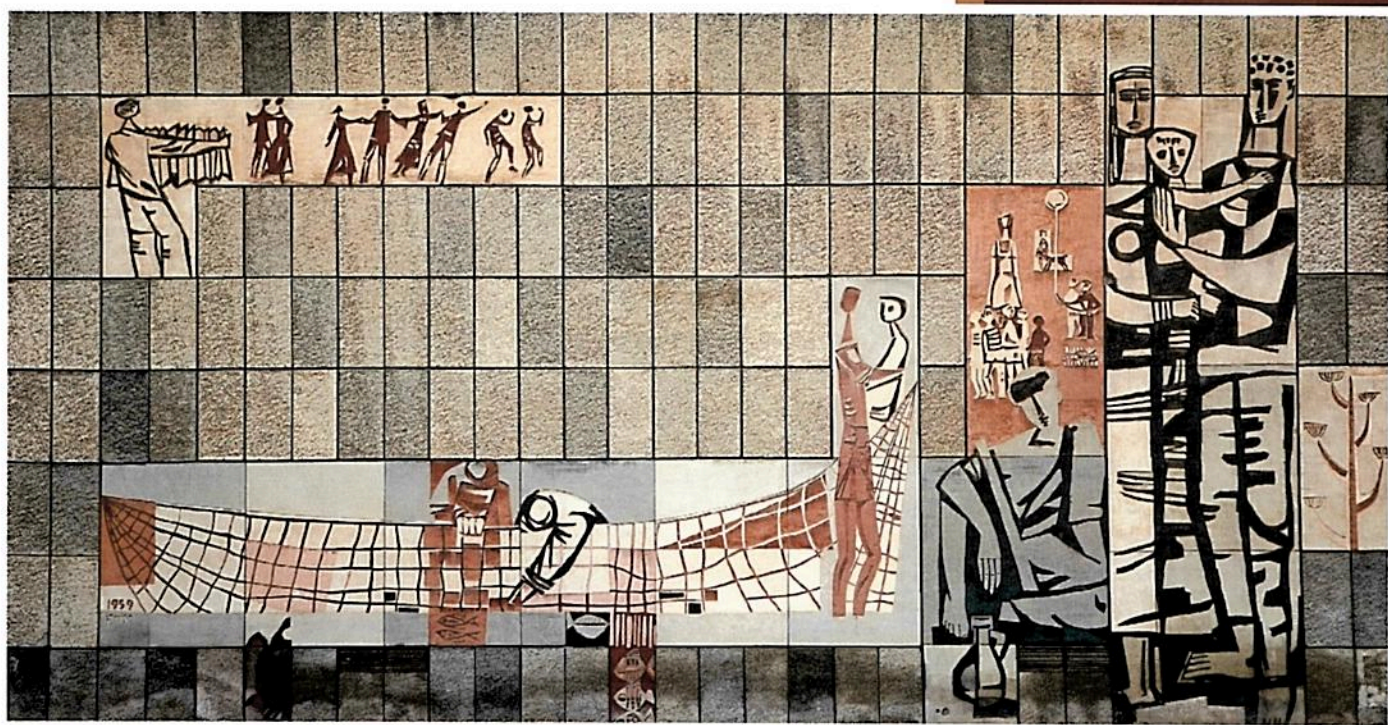
את היצירה הכבירה הזו קיבלנו מראשוני הישוב כפיקדון ועכשיו הגיע תורנו להעבירה לדור הבא. מעל 60 שנות קיומו, עומד הקיר האמנותי הזה ומתמודד עם הרוחות והמים, וכמובן עם הקיץ יוצא הדופן בעמק הירדן. בשנים האחרונות אנו עדים לבלייה גוברת והולכת של עבודת אמנות אייקונית זו. יש חשיבות עליונה בשמירה איכותית על הציור בגלל ייחודו והיותו "דמות האנושות" של ההווייה הקיבוצית. אריק כינה את אמנות הקיר "האמנות הראשונה" כי היא "מראשונות הפעולות היוצרות של האנושות".

עקב הבלייה הגוברת במצב הפיסי של הציור וכדי להגן עליו לעשרות שנים קדימה, אנו מבקשים ממך לסייע לנו לתקן את הנזקים שהצטברו במשך השנים בסמל זה באשדות יעקב איחוד המבטא את ההווייה הקיבוצית לדורותיה.

סכום יעד הגיוס הוא 175,000 ₪

שיקום יצירת האמנות בסגנון ה"סגרפיטו" על קיר החזית של בית קרפ

בתמונה לעיל רואים את חזית "בית קרפ" ועליה את יצירת האמנות מעשי ידיו של אריק קורן בהיותו חבר קיבוץ אשדות יעקב איחוד. יצירה זו, בטכניקת הסגרפיטו, מוכרת בתנועה הקיבוצית, במדינת ישראל וברחבי העולם כסמל של ההוויה הקיבוצית. העבודה המונומנטלית הזו מתארת את הווי הקבוץ, את האווירה של החיים המשותפים, ותמונות מחיי הקבוץ. רוחב הקיר 15 מטרים וגובהו 8.24 מטרים. הסגרפיטו הושלם בשבוע הראשון של מאי, 1959. הקיר שעליו מוצב הסגרפיטו פונה לצפון. עד היום הציור הזה מממש את ייעודו האמיתי שקבע לו האמן והוא "המגע הבלתי אמצעי של האמנות עם הציבור על כל שכבותיו". אריק בחר בטכניקה זו מכיוון שהוא היה חדור בתפיסה שאמנות ציורי הקיר "הם-הם, המחנכים לאמנות, לחדוות העין והנפש, לאסתטיקה, ליפי היצירה ורוח היצירה - ובאופן היעיל ביותר". באמצעות ציור הקיר מתבצע עיצוב הדדי בין הסביבה למה שיוצר האדם.

ראש השנה תשפ"א

פרויקט שיקום עבודת אמנות קיר בית קרפ, פרי עבודתו של אריק קורן

הקיבוץ ותושביו להשתתף בתרומה לשיקום הקיר המיוחד הזה את הכסף יש להעביר לדני קורן - גזבר הצוות, או לכל אחד מחברי הצוות המוזכרים למעלה. קבלה תינתן לכל תורם.

התרומות שיתקבלו מיועדות אך ורק לצורך פרויקט השיקום. במידה ולא נגיע לסכום המבוקש יחזור הכסף לתורמים תוך שנתיים. הפרויקט כמובן יבוטל ו/או יידחה לשנים קדימה.

במידה ויהיה עודף גבייה, יוחזר העודף (מעל 175,000 ש"ח) לידי התורמים על פי יחסיות התרומה.

חובר מנשר ע"י שאול ינאי בעיצובו של דני שיפר, שישלח ע"י הצוות לנמענים השונים ויסייע בהסברה. המנשר יפנה לתורמים בודדים ולארגונים. יתורגם לאנגלית ולגרמנית (ולשפות נוספות במידת הצורך).

עד היום, כל אחד מחברי ההנהלה תרם 200 ש"ח. נאספו בקופה 1600 ש"ח. הצפי הראשוני מגיוס תושבי הישוב הוא כ-60,000 מ-300 בתי אב.

נעשה ונצליח, שנה טובה!

במהלך השנים, מ-2017 ועד היום, התגבשה קבוצה של שמונה חברים שאיכפתיים לנושא, שממנה נבחרה הנהלה של 7 חברים: דני קורן, חגי ברון, ישראל ברקאי, מתי עמלי, דני שיפר, יונתן אלטר, דני פלג.

מטרת הקבוצה: גיוס כספים (תרומות) לשיקום יצירת האמנות על קיר בית קרפ.

לצורך כך נבחרה ההנהלה ונבחרו בעלי התפקידים:

דני קורן: גזבר.

חגי ברון: נבחר לריכוז ציר נאמני אשדות הכולל את כל תושבי אשדות בעבר ובהווה, חברות נוער ששהו ביישוב לאורך השנים, בני משק שנדדו למחוזות אחרים, מתנדבים מכל הגלובוס. חגי ירכז סביבו צוות שיסייע בידו בעבודת ענקים זו.

שאול ינאי: הארכיונאי יעזור לנו לצלוח את המיזם בשלום.

יונתן אלטר: ירכז את ציר הגיוס המוסדי וינסה להקיף את כל המוסדות הרלוונטיים.

ישראל ברקאי: ירכז את ציר גיוס חו"ל.

נפתח חשבון באגש"ח במיוחד לפרויקט זה.

פנייה לציבור האשדותי: ובכן, הגיע הזמן. הקיר במצב של בלייה. על מנת שנמשיך ליהנות מעבודת האמנות הזו הנמצאת במרכז ההוויה שלנו לעוד הרבה שנים, אחריותנו כתושבי המקום לעשות את המעט ולתרום את חלקינו. אנחנו פונים אל חברי

פגישות בדרך - במזל דגים

ישעיהו פונדק ז"ל

הטנדר, וכרגיל מוסר: אני צריך לאשדות יעקב, לאן אני יכול להגיע איתך? והתשובה: אני מוריד אותך לכביש וחוזר. כלומר, הוא נוסע במיוחד בשבילי. תודה רבה לך!

אני אח של זרובבל ומה שימדך? שמואל ש. - עובד בגד"ש.

גם אבא שלי, מוסיף שמואל, בן 87 (בגילי) עוד עובד בגד"ש, בתיקון ממטרות ובערב עוזר לנכדים להכין שיעורים ומשתתף בפעילות חברתית של המבוגרים. שם משפחתם כשם המשכן הראשון בארץ, בימי שמואל הנביא.

בינתיים הגענו לכביש הראשי. הודייתי לשמואל על ההסעה המיוחדת. התחלה יפה לשיבה הביתה. אולי תזדמן מונית, אולי אוטובוס, אם כי הם נדירים בכביש זה.

הפגישה עם שאול

הרבה רכבים עברו על פני, (ברבים ביצבץ רק ראשו של נהג/ת), ולא עצרו.

והנה, כ-10 דקות לשהותי בקרבת התחנה, עוצר לידי טנדר והנהג האדיב עם כיפה לראשו, עונה לשאלתי: עד הגשר הרומי! - מצויין. מתשובותי לשאלותיי אני למד שהוא מקיבוץ שדה אליהו שמדרום לבית שאן ועובד בבריכות הדגים (כמוני לפני יובל שנים). על גידולי תבלינים בהם מתמחה קיבוץ שדה אליהו נודע לי מפיו של שאול החביב, בעל הפנים הנעימות וכולו בן ז"ך (27) שנה, שהתחתן לפני פחות מ-3 שנים.

איחלתי לו הגדלת המשפחה ואז למדתי, כי פעם היה קיבוצו עוסק בגידול דגיגים וכעת חזר לגידול רגיל - פיטום בלשון ימינו, והם משווקים כמאתיים טון אמנונים וקרפיונים בשנה.

גם סיפר לי כי משפחתו שמוצאה מוונציה שבאיטליה, היא יחידה בארץ בשם משפחתה זה.

הגענו לגשר הרומי והודיתי מקרב לב לשאול מכניס האורחים ומאיר הפנים ואיחלתי לו כל טוב.

את המסמך המרתק שבהמשך, מסר לידי לא אחר ממנכ"ל 'לוג' שאול בשיא. מי חשב שנותן הטרמפ לישעיהו פונדק ז"ל לפני 21 שנים, יהפוך ביום מן הימים למנכ"ל לוג.

ביקור חולים

כרגיל, אני נוסע לביקור חולים אל אחי בעין-חרוד (איחוד), אחת לכמה שבועות, בימי שישי בשבוע.

הפעם, כשבוע לאחר חג הפסח שעבר עלינו בטוב, עשיתי זאת ביום חמישי (כי ביום שישי לא היו נסיעות בכיוון). בננו דוד היקר, נ"י (נרו יאיר), האריך למעני נסיעתו לעבודה במכללה בכרמיאל, והקפיץ אותי לעין חרוד. עוד לפני השעה 08.00 כבר הייתי בבית "הדר" (כמו בית "אחדות" אצלנו) ופגשתי את אחי בארוחת הבוקר. שוחחנו אחר כך בחדרו, סיפרנו על ליל הסדר, שפעם ראשונה עשינו בחוג המשפחה ועבר בנעימים ועניין ובביקורי הקרובים שפקדונו בחג, ועל ביקורי האח"מ (אורחים מכובדים) של תעשיינים בעין חרוד בקשר ל"ריקור" - המפעל היחודי של עין חרוד איחוד, בו מייצרים מקררים זעירים שמשתמשים בהם בתעשיות מתוחכמות בתעשיות בארה"ב, בארצות סקנדינביה, אנגליה וצרפת ואפילו בחללית המסתובבת בחלל "שובץ" אחד מהם. וכשם שנחמן בן אחינו, חבר הקיבוץ, מהנדס הפעיל בהנהלת "ריקור" ניגש לביקור אצל הלקוחות על פני היבשת, כך לעיתים די קרובות באים נציגי הלקוחות לביקור במפעל בעין חרוד.

סיפרנו על אירועים במשפחה: הולדת נין וצפייה ללידה נוספת בחודש אפריל, לטובה.

יצאתי לחזור הביתה לאחר השעה 9.00 גיסתי שתחייה מתעקשת ללוות אותי, ואומנם על יד חדר האוכל אנו רואים חבר אחד עם מפתחות ביד, מתקרב לרכב וגיסתי, המתקשה בראיה שואלת: "אולי תוכל להוריד אותנו (הכוונה אלי) לכביש? " התשובה חיובית. נכנסתי לתא הנהג של

פגישות בדרך - סוף

נתן ממושב נוב

(נוב - ישוב דתי בדרום רמת הגולן שהוקם ב-1972. מצויים בו שרידי ישוב קדום מימי המשנה והתלמוד).

אני מצפה ליד תחנת אגד הקרובה לקיבוץ חמדיה, להמשך דרכי. בתחנה זו, כמעט כל רכב עובר יאסוף אותך. לא כך הבוקר.

כבר עברו 7 רכבים, השמיני - טנדר עזר ואסף אותי. אתה יכול להגיע איתי עד קרית שמונה השיב הנהג לשאלתי. והנהג, יהודי כבן 40, שער פניו מגודל (אולי בגלל ימי ספירת העומר) משוחח בפלאפון, על משלוחים, נותן הוראות לבן שיחו עם מי עליו להפגש, מה להביא אם אפשר ועוד.

שיחה לא קצרה, לאחריה התבררו פרטים: שמו נתן ב' תושב המושב נוב, עובד כשכיר בכפר רופין בבריכות הדגים. ממנו אני למד שקיבוץ כפר רופין הוא "אימפריה" בגידול דגים, אומנם שטח הבריכות אינו הכי גדול בארץ, לעומת זה הגדול ביבול; משווק 300 טון קרפיונים בשנה.

נתן הוא יליד ארצות הברית, הוא בקשרים עם נתן ג' "שלנו" שהוא בר סמכא בארץ ומחוצה לה בעניין גידול דגים, וכדי שיבחינו בין שני הנתנ"ים הוסיפו לשמו את האות ק', כשמדברים בהם.

ופרט מעניין, נתן ק' הוא קרוב משפחה של שאול ב' משדה אליהו, על ידי נישואיו לקרובת משפחתו מאיטליה. הם נפגשו בשדה אליהו.

הגענו לאשדות יעקב איחוד. הודיתי לנתן ממושב נוב והזמנתיו לבקרנו. אכן נסיעה טובה, במזל דגים. בשעה 10.00 נכנסתי לשדרתנו היפה.

ישעיהו פונדק ז"ל

אשדות יעקב איחוד תשפ"א 2020

טקס יום כיפור הקיבוצי תשפ"א

(בימי קורונה)

ערבות הדדית

העולם לא היה מתקיים אם לא היה בטבע מנגנון של שיתוף פעולה. הערבות ההדדית היא האידיאל העליון של מנגנון שיתוף הפעולה בטבע. נביאי ישראל הטיפו בעדו. חלוצי התנועה הקיבוצית חיו מתוך שאיפה לממש אידיאל זה. (שאול ינאי)

הטקס יועבר בסרט לכל קהילת אשדות

יום א ט' תשרי תשפ"א

27.9.2020

בשעה 20:00

בסרט: הטקס, ולאחריו:

חברות וחברים, מצעיר ועד זקן

מביעים בדיבור ובשיר את

"הערבות ההדדית"

כשברקע עוברות תמונות של
החברות והחברים צעירים וילדים

וכל מי שיש להם חלק באשדות

והלכו לעולמם

ואנחנו זוכרים ומזכירים

גמר חתימה טובה

הצוות: לירון ראובני, ארז מילר, שאול ינאי
וברוריה שרון

בשיא הכושר

יאיר קרני ודני בארי. אני הייתי אחראית להתעמלות וקרני על התזונה. אחר כך פתחתי בבית בנדל חוג לבנות מבוגרות (עד אז היו חוגים לילדות בלבד) שנקרא 'נשים בכושר' שהלך והתפתח בהתמדה. די מהר גדלנו ואז עברנו לדגניה ומאוחר יותר לכפר הנופש של מעגן. כאשר נפתח 'בית איל' ביקשו ממני לעבור לפה. זה היה בשנת 2002. עוד לא היה סטודיו למעלה כמו היום ולכן עשינו את החוגים למטה בחדר הכושר עם כל הרעש והבלגן של המכשירים. לבסוף הושג הכסף (בזכות נשות ויצ"ו איטליה) והוקם הסטודיו על כל הפסיליטיס והיום זה מתקן שהוא מהיפים והמושקעים בארץ. בין לבין ניהלתי חוגים בכל מיני קיבוצים.

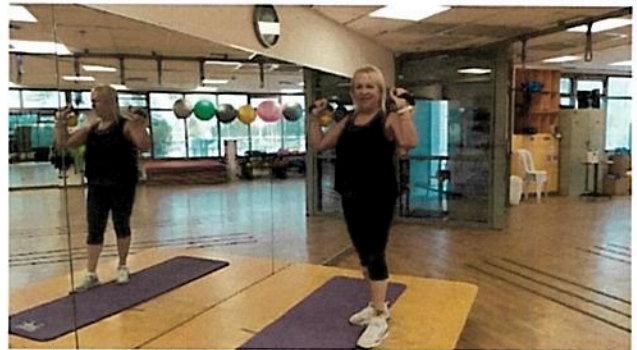

מה מייחד את בית אייל?

הייחוד הוא שלבית איל מגיעים אנשים עם מגבלות פיזיות ומוטוריות שיכולים להתאמן בחדר הכושר לצד אנשים בריאים. זאת הודות למכשירי מיוחדים שמאפשרים לבעלי נכויות להכנס עם כסא הגלגלים אל תוך המכשיר תוך התאמה של גובה המשקולות. ישנם עיוורים שבאים קבוע וזה עושה להם טוב להיות חלק מקבוצה, כולל חוגים בסטודיו. אני עובדת גם בחדר הכושר שבימים אלה מסיימים את הרחבתו וגודלו יהיה כפול מהקיים, זאת מאחר ומספר המשתתפים גדל בהתמדה, ובעיקר בערבים צפוף שם מאד. הדבר חיוני במיוחד עכשיו, בתקופת הקורונה בגלל הריחוק המתבקש. היום שלי, אומרת ריטה, מתחלק בין חדר כושר, שיקום לב ושיעורים קבועים של עיצוב אירובי ופילאטיס. מספר הגברים בפעילויות הללו זניח למדי ועומד על כעשרה אחוזים.

סוף בעמוד הבא

ריטה שביט חוגגת בימים אלה 76, אלא שבמקרה שלה, הגיל הכרונולוגי הוא לפרוטוקול בלבד ולא משפיע כהוא זה על המרץ והחיוניות שאוגרת בתוכה האישה הבלתי נדלית הזו שהיא גם סבתא לעשרה נכדים.

ריטה, ילידת וולס, הגיעה לתל קציר כמתנדבת בשנת 1971 בכוונה לעשות פה חודשים ולשוב לעבודתה בחברת טלוויזיה בלונדון. אלא שתוך כדי חופשה, היא מספרת, פגשתי פה מישהו בקיבוץ, התאהבנו, מאוחר יותר התחתנו ונולדו לנו שלושה ילדים. אחר כך התגרשנו. עבדתי בקיבוץ בכל מיני מקומות, היא מתארת, בין השאר במרפאת שיניים, אחר כך שימשתי 25 שנים כאחות במרפאה. כשהייתי בת 46 הלכתי עם חברה שלי למלון קיסר בטבריה ותוך כדי פעילות גופנית ניגשה אלי המדריכה ושאלה 'כמה זמן את מתעמלת'. עניתי שאף פעם, ואז אמרה לי משפט ששינה את חיי: "יש לך את זה, לכי ללמוד". חשבתי לעצמי מה, בגיל כמו שלי אלך ללמוד... מה גם שבאופי שלי אני קצת עצלנית וחשבתי שאם אהיה מדריכה, לא אוכל להגיד 'היום לא בא לי'. התחלתי לקחת קורסים של הדרכת חדר כושר, פילאטיס, עיצוב מדרגה, פלדנקרייז ועוד. כאשר נפתחה המרפאה האזורית, חשבתי להשתלב שם כאחות, אך זה לא הסתדר ושלחו אותי מטעם 'הכללית' למרפאת קצרין, אלא ששם כולם דיברו רוסית וזה לא נראה לי. ביקשתי לחזור לעמק הירדן ואז אמרו לי או קצרין או פנסייה. אז אמרתי פנסייה. חלק מהבנות בקבוצה, שהולכות איתי כבר כבר כעשר שנים ארוכה, הכירו אותי עוד מהתקופה שעשינו בבית-ירח חוג שנקרא "ללכת לרזות" עם

בשיא הכושר - סוף

שמות משפחה יחודיים

היא מסבירה זאת בכך שלגברים המורגלים בעיקר בעבודה בחדר כושר, קשה יותר מנשים לבצע את התרגילים הכוללים הרבה עבודת בטן. אם מדברים על עבודת בטן שהולכת וצוברת תאוצה בעולם המערבי, הרי שריטה עושה מדי יום 25 שכיבות סמיכה בלא כל קושי.

"התקווה שלי" אומרת ריטה (ומכה בעץ), "היא שלמרות התחלואה הגוברת, לא יסגרו אותנו כפי שהיה בגל הראשון, משום שזה יכול להיות מכה מאד קשה למקום".

שתים מבנותיה של ריטה הן חברות תל קציר. אחת מהן היא רואת חשבון, נשואה ואם לארבעה. בת נוספת שבקיבוץ טרם נישאה. בנה, אדריכל במקצועו, הוא חב"דניק המתגורר בגבעת המורה, אב לשישה ילדים. "חלק נכבד מחיי אני מדריכה בבית איל, בייבי סיטר או עוסקת בעבודות בית כמו קיפול כביסה", מסכמת ריטה.

גאווה קיבוצית

קיבוצה של ריטה, תל קציר, עובר בשנים האחרונות שינוי דמוגרפי חסר תקדים. עדות לכך היא שמדי בוקר עושים שני אוטובוסים את דרכם ל'ימול גלעד'. עדות נוספת היא גן הילדים המקומי, שהיה סגור עשרים שנה ונפתח מחדש ועכשיו בונים גן נוסף כי אין מספיק מקום. מצבת הילודה הולכת ומתייצבת ורק השבוע נולדו בתל שני תינוקות חדשים. אוכלוסיית הישוב שמנתה עד לפני שנים אחדות 60 חברים (בממוצע גיל המתקרב לשבעים) עומדת היום על קרוב ל-200 (פי שניים וחצי) ותנופת הבנייה לא נעצרת לרגע. פעם ראו בתל בעיקר קלנועיות, אומרת ריטה, היום ממלאות את הנוף עגלות תינוקות וזה ההבדל. הפכנו לקיבוץ צעיר בכל המובנים ואין לי תלונות.

האם זכית בהוקרה כלשהי על פעילותך ארוכת השנים?

ריטה: מישהו המליץ עלי לפרס המועצה, אבל אמרו שזה הוגש מאוחר מדי... אולי בשנה הבאה.

אבנרון

1. דורון אוהב ציון מתגורר עם משפחתו בינוף אשדות' והוא מנהל מוסך פח וצבע תחת קורת גג ירכב אשדות'. כאשר סבא שלי משה עלה מאיראן (טהרן) בראשית שנות החמישיים, מתאר דורון, שם משפחתו היה **שנבאה** שפרושו בפרסית שבת. אלא שסבא, שהיה ציוני דגול, לא היסס, והחליף את שם משפחתו ל**אוהב ציון** שבא לבטא את אהבתו לארץ הקודש. הרבה שנים היינו המשפחה היחידה בארץ שנשאה שם מקורי זה, אך במהלך השנים הועתק השם לעוד מקומות, והיום ניתן למצוא שם משפחה זהה לשלנו בירושלים, אילת ואולי במקומות נוספים, אך זכות הבכורה כאמור, שייכת לסבא שלי, משה אוהב ציון ז"ל.

כאיש צנוע וביישן, אומר דורון, הייתי בתחילה מעט נבוך לנוכח השם הלא שיגרת ומהערות שקיבלתי בעקבותיו, אבל בהמשך התרגלתי וגם הסביבה הפנימה, והיום הילדים שלי חיים איתו בשלום, ואפילו גאים ביחוס המשפחתי.

2. דודו הוא לכאורה שם משפחתו של שלמה-אביה של עפרה פייקוב. ובכן, לא דודו אלא **דודו** במילרע. בילדותנו, מספרת עפרה, שאלתי את אבא שלי מאין השם, והוא ענה שאולי זה קיצור של דודוטי מהיכן שהוא באיטליה, אך אין לכך עדות כתובה. הסבר משכנע יותר נמצא בספר הספרים וקושר את השם **דודו** לשושלת המלך דוד. בספר שמואל ב' פרק כ"ג פסוק 24 נאמר: "עשהאל אחי יואב בשלושים אלחנן בן **דודו** בית לחם" כלומר אחד מגיבורי דוד המלך. ותודה לעפרה על עבודת המחקר היסודית.

אם גם לכם שם משפחה מיוחד או מיוחד שמאחוריו סיפור מעניין, או סתם שם שמצלצל נחמד - נשמח אם תשתפו אותנו.

א.ר.

כמה מעלות לכבוד ראש-השנה תשפ"א – עמליה דיין

ולראות בהתפתחותם הנהדרת של ילדינו, ושנוכל לצאת לשדות כדי לראות את החצבים פורחים. ונוכל לעבור בשכנת הפרחים שלנו ע"י המקלט, שם הציב אברהמיק חזן ספסל אבן ושתל פקעת של חצב שהוציא עכשיו שרביט גבוה, ולדעת שאכן החצב מבשר את הסתיו וגם שלהי הקיץ שהם קשים לעתים יותר מהקיץ עצמו, או כמאמרו של המשורר מאיר אריאל "עברנו את פרעה- נעבור גם את זה".

היפה בחצבי אשדות בגינתה של נטע ג.

אז קיבלנו חברים וילדים חדשים והנהגת הקיבוץ מתפקדת לטובתנו ולשמחתנו. בלי להשוות חלילה להנהגת המדינה שכל-כך הרבה אזרחים נפגעו מהחלטותיה המוזרות לעתים. בסיכום, שבאמת באמת תהיה לנו שנה חדשה וטובה, שהקורונה פשוט תחוסל ושימצא סוף-סוף החיסון נגדה כדי שנוכל להמשיך לחיות ולעשות הכי טוב שאנחנו יכולים.

שנה טובה, שנת בריאות, שמחה והתקדמות לכל אחד ואחת. ילדים וזקנים, נשים וגברים בקיצור כולם. ואם אפשר שלקראת החורף הבעלי"ט ייצקו רחבת חניה, בקרבת הכל-בו, שהוא מקום חיוני, ואנחנו לא רוצים לדשדש בבוץ. שיהיה לנו חורף גשום וימשיך למלא את כל מאגרי המים באשר הם.

רבים מכם ודאי זוכרים שבחג הפסח, בין כל השירים וסיפורי ההגדה וספירת כל המכות שהכה ה' את המצרים, שרים גם את השיר "די, דיינו" וכשאבנר עורך העלון, הודיע לי שייצא עלון לכבוד ראש השנה החדשה, נזכרתי לפתע בשיר הזה של פסח, וחשבתי שמן הראוי להוסיף לראש השנה גם שיר דומה.

כי למרות השנה המוזרה הזו, שכל אחד מתאר אותה בדרכו: קשה, איומה, ועוד תיאורים קשים, חשבתי שבכל זאת היו גם דברים טובים שהביאה עמה השנה המוזרה הזו. ואם בפסח אנחנו שרים "אילו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים, דיינו. אילו קרע לנו את הים ולא שיקע צרינו בתוכו- דיינו, וכך הלאה, עד שמגיע הקטע של "על אחת כמה וכמה, טובה כפולה ומכופלת שהוציאנו ממצרים ושיקע צרינו מתוכו וסיפק צרכינו במדבר 40 שנה ונתן לנו את המן, ונתן לנו את התורה והכניסנו לארץ- ישראל..."

אז לכבוד ראש השנה מן הראוי שאיזה פייטן רציני יחשוב על איזה נס עשה לנו הקב"ה שבחורף הביא לנו המון ענני גשם שהמטירו המון גשם, שמילא סוף-סוף את הכנרת שלנו. כי תארו לכם שעם כל רחיצות הידיים הנדרשת עקב נגיף הקורונה, אילו הכנרת שלנו היתה במצבה המדולדל הקודם וישראל היתה כבר מתייבשת עוד יותר, אז מה היה קורה לנו? היינו צריכים לא רק לשטוף את ידינו באלכוג'ל, אלא גם להתרחץ ולחפוף ראש באלכוג'ל, ואילו עכשיו בלית ברירה כביכול הנושא התקדם בבת-אחת כמה צעדים יותר מאשר שיער מישהו, והודות לו גם רוב הילדים זכו בהרבה יותר שעות עם הוריהם או אולי להפך, ההורים זכו לראות וליהנות מילדיהם ומהשהיה בביתם יותר שעות.

בסיכום עלינו להודות ולשיר על אחת כמה וכמה, טובה כפולה ומכופלת, עלינו שנתן לנו את כל ענני הגשם שמילאו לנו את הכינרת, שנאלצנו להיות בסגר וכך זכינו להיות

מי ומה באשדות

חשבון השכירים שפוטרו. ברחוב העליה בתל אביב שכן מפעל האופנים הוותיק "חרש אופן" ואורי החליט לנסוע לעיר הגדולה לרכוש לעצמו לראשונה בחייו זוג אופנים אדומים כמתנת שחרור. מחירם של האופנים היה 150 לירות ישראליות, כאשר לשם השוואה, משכורת צבאית של אותם ימים עמדה על 26.5 לירות. אורי רכש את האופנים במיטב כספו, הניחם במשרד ההובלה של עמק הירדן וכעבור יום האופניים הגיעו הביתה. מאז חלפו כמעט 55 שנים, והאופנים משרתים אותו בנאמנות עד עצם היום הזה (וגם את נכדיו) ואפילו צבעם המקורי נשמר כשהיה. אורי מספר שלפני כשבועיים נסגר סופית מפעל האופנים הוותיק "חרש אופן".

פרי הבננה אהוב כמעט על כולנו, כולל תינוקות, ועובדת היותו זמין על המדפים וזול למדי לאורך כל השנה, מעניקים לו ערך מוסף. אלא שעטיפתה הצהובה השל הבננה (שנוצרת בתהליך כימי!) שהוא סימן ההכר המובהק של הפרי, עלולה להטעות, אתה קונה פרי יפה מראה, קולפו בהנאה, ומכניסו לפה, ואז מגלה שטעמו תפל להחריד. שאלתי את מידלר לפרש התופעה והוא המליץ לי לחכות לימים קרירים יותר...

המשך בעמוד הבא

לא חייבים להיות במלחמה כדי לכרות ברית שלום. מברוק לרוה"מ על הישג מדיני פנטסטי - כריתת ברית שלום עם איחוד האמירויות ובחריין.

ימי הקורונה הביא עלינו שעות פנאי רבות, שחיפשו ביטוי. היו כאלה שהפכו לנגרים חובבים, אחרים טיפחו גינות לתפארת ועוד ועוד, כיד הדמיון הטובה. אחד התוצרים שהתמסד והפך לחלק מתרבות החיים של צעירינו, הוא משחק רשת שמקורו בברזיל הקרוי **פוצ'יוולי** שהוא משחק דמוי כדורעף וכדורשת חופים, המשוחק עם כל חלקי הגוף פרט לידיים. בכל קבוצה שני שחקנים ובכל קבוצה צריכים לגרום לכדור לפגוע בקרקע של הקבוצה השנייה. אתר המשחקים הנפוץ נמצא בדשא הצפוני סמוך לבמה, והחבריה, עושה רושם מהביצועים, הופכים מקצוענים מיום ליום. בוויקפדיה נכתב שהצלחת הטורנירים הביאו את חברת "קורונה" בישראל לייסד את ליגת קורונה פוצ'יוולי בה נוטלות חלק שתיים עשרה קבוצות. בשנת 2016 ניצחה קבוצת "קאזה דו ברזיל" והניפה את גביע האליפות. תחי הקורונה!!!

האופנים של אורי ניב - כאשר השתחרר אורי ניב משרות קרבי בגולני בינואר 1966 הוא נכנס כמו רוב בני גילו לעבוד בבנות על

מי ומה באשדות

יותר התיישב באדמות דלהמיה (תוך שהוא מחזיק בו זמנית שתי נקודות ישוב) חי, נושם ובוועט, מה שמעצים את העובדה שאלמלא הפכנו לישוב מתחדש בנקודת הזמן ההיא, אמצע שנות התשעים, היינו היום ככל הנראה חדלי פירעון תרתי משמע, ודי לחכימא. אין ספק שראיית הנולד של אריק ראובני, אז מזכיר אשדות, ואחרים, שראו את הקטסטרופה מתרגשת לנגד עיניהם הביאה את אשדות לנקודה בה היא נמצאת היום: ישוב פורח, משגשג עם אפס עזיבות על ציר זמן ארוך מאד, תוך גידול דמוגרפי חסר תקדים (ישוב שני בגדלו בעמק הירדן), ושגשוג כלכלי וערבות הדדית מעומק הלב. קליטה היא נשמת אפו של יישוב חפץ חיים, ואנחנו חפצים.

בית קרפ עובר בימים אלה מתיחת פנים שמעניקה לו צביון חדש ומרענן. הקיר שבנה אריק קורן לפני 61 שנים והפך לסימן ההכר של אשדות, הולך לקראת שימור (בתקווה שיימצא מקור כספי) שיעניק לו חוסן לעוד הרבה שנים. העובדה השנייה היא שעל גג הבית הונחו לא מכבר פאנלים פוטו-וולטאים (כמו הרבה גגות באשדות רבתי) שמנצלים את קרינת השמש ליצירת 'חשמל ירוק' שמשמעו הכנסה כספית משמעותית וקבועה לאורך זמן. אז חשבתי לעצמי מדוע לא ישתמשו בחלק מדמי החשמל של בית קרפ, כמקור כספי לטובת הקיר? חומר למחשבה!

המשך בעמוד הבא

משאית הוולו של "לוג יוצרים ערך" חורשת את כל הארץ ומביאה את מיטב התוצרת למפעלים. לאחרונה שודרגה המשאית והותאמו לה וילונות חדשים מאויירים כיד הדמיון והכישרון של מיטב המעצבים. בחלק האחורי של הטריילר ניבטת דמות נשית בפוזה מעט מוזרה, שעלולה ליצור אצל צופה סביר קונוטציה מעט מביכה. רק אחרי מבט נוקב, גילינו שהדמות מפושקת הרגלים לכאורה, היא של ילדה שאביה מניף אותה לאויר בתנוחת "אוירון". נרגענו.

זו לא טעות חברים. את התמונה שנראית כלקוחה מהווי 'נוף אשדות', צילם יונתן ברקאי באזור כנות שבדרום מקום בו לא ביקר מעולם הסייס לבית ברקאי, לא לופיו הסוס ואפילו לא הכרכרה המפורסמת. תודו שזה צרוף מקרים מעניין במיוחד!!

קבלתן לחברות של שבע משפחות הוא ארוע מכונן בקנה מידה אשדותי, שמעצים את העובדה שהקיבוץ שנוסד לפני 96 שנים על גדת הירדן הסוער, ותריסר שנים מאוחר

מי ומה באשדות

עידן הקורונה מתארך הרבה מעבר למה שציפו ותיכננו רואי השחורות. אחד התוצרים הנלווים של תקופה זו, הן מסיכות המושלכות בגמר השימוש לכל עבר. בזמנו הכריז המוסד על מבצע לאיסוף 'קוצי מוקשי', כאשר כל מי שמביא עשרה קוצים ומעלה, מקבל קרטיב. מציע לשקול מבצע דומה עבור אוספי מסכות זרוקות.

בינתיים ההפגנות בצומת צמח נמשכות מדי מוצ"ש, ואחד מפגינים המתמידים והיצירתיים הוא אברהמיק חזן שלא פוסח על שום סעיף.

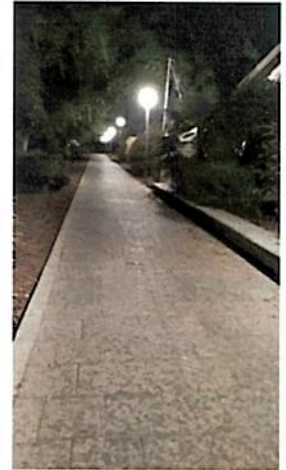

נה טובה ופריאה לכל בית אקרות!

עלון 1552 – ראה השנה תשפ"א

עריכה ומי ומה – אבנר רון
 עימוד – אירית גל
 שער – ברכה פונדק
 דפי קיר בית קרפ – דני שיפר
 צילום עלון – אתי רון

מה שעוד צריך לעורר מחשבה, ויפה שעה קודם, הוא הסולם המוביל לגג, שמגרה את דמיונם של בני תשחורת, שמוצאים דרכים יצירתיות כיצד לעקוף את 'הקטע המת' בסולם ולטפס למעלה. ראו הוזהרנו!

מדרכת השרות מספר אחת באשדות, הנטועה לאורך שדרת פיקוסים וותיקה, מחברת בין כביש הגישה לבין הכל-בו וחדר האוכל. בלילה נראית השדרה זוהרת במיוחד כל רקע פנסי הניאון שנוסכים בה מתיקות רומנטית. ידידה שלי ששמעה שאשדות קרויה על שם הברון יעקב גיימס לבית רוטשילד, מציעה לקרוא למקום שדרת רוטשילד. האמת? רעיון לא רע!

בכניסה ללוג הוצב בימים האחרונים מתקן חשמלי יפה לחיטוי ידיים בהתזה - אלכוג'ל. המתקן נוח, לשימוש ואסתטי, כיאה לחברה שהיא המובילה בארץ ביצור אריזות האלכוג'ל.

